

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Agnieszka Ryczkowska, Patrycja Burzak, Tomasz Figat, Michał Maciążek, Aneta Cegiłka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej (...) Hanny Lewinson, Lucyny Rolskiej, Tomasza Mioduszewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 października 2018 roku, 6 listopada 2018 roku, 19 lutego 2019 roku, 26 marca 2019 roku, 10 kwietnia 2019 roku, 15 maja 2019 roku, 2 lipca 2019 roku, 15 października 2019 roku, 18 grudnia 2019 roku, 6 lutego 2020 roku, 21 września 2020 roku, 15 marca 2021 roku, 10 czerwca 2021 roku, 6 września 2021 roku i 9 września 2021 r. w W.

sprawy **A. Ś. (1)**, syna A. i J. z domu M., urodzonego dnia (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 4 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. podając się za pracownika kablówki dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci trzech złotych pierścionków o wartości ok. 6000 złotych na szkodę K. M., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

2. w dniu 23 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. i P. S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 30-40 srebrnych monet z XVII wieku o wartości ok. 15000 zł, złotego zegarka z 1940 roku o wartości 12000 zł, srebrnego zegarka z 1900 roku o wartości 12000 zł, łącznej wartości strat 39000 zł na szkodę E. T., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

3. w dniu 23 marca 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. podając się za pracownika telewizji (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 600 zł na szkodę A. G., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

4. w dniu 01 lipca 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. i P. S. dokonał kradzieży dowodu osobistego nr (...), 2 kart bankomatowych banku (...), karty kredytowej (...), karty Banku (...), 2 kart bankomatowych banku (...) SA, 2 kart kredytowych banku (...) S.A. uprawniających do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci skórzanego portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 1200 zł oraz usunął prawo jazdy nr (...), dowód rejestracyjny pojazdu m-ki M. (...) nr rej. (...), którymi nie miał prawa wyłączenie rozporządzać, powodując straty na łączną kwotę 1400 zł na szkodę B.

M. (1), przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

5. w dniu 06 lipca 2016 roku w W. przy ul. (...). (...) w mieszkaniu nr (...), działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci biżuterii ze złota i srebra tj. 12 złotych pierścionków: 3 sygnety damskie z szafirem i cyrkoniami, 1 pierścionek złoty z szafirem i cyrkoniami, 1 z oczkiem z koralu, 2 z cyrkonią, 1 z oczkiem z perły, 1 w kształcie litery V z cyrkonią, 1 sygnet dmuchany z laką granatową, 1 sygnet z szafirem, 1 pierścionek z cyrkonią w kształcie koszyeczka z białego złota; zawieszki złote: kulka, kwadracik z cyrkonią w białym złocie, słońce Tybetu, kotwica, 2 w kształcie słoników jeden gładki, blaszka z wygrawerowanym znakiem zodiaku - wodnik, zawieszka w kształcie znaku zodiaku - wodnik, zawieszka w kształcie tzw. kiesy z wygrawerowanym znakiem dolara, w kształcie owalu z greckim ażurowym motywem; kolczyki: perły, okrągłe zwijane, owalne z cyrkonią oprawioną w białe złoto; bransoletka o grubości ok. 5; 3 łańcuszki - 2 małe, 1 większy, biżuterii srebrnej: klipsy, grubszy łańcuszek z zawieszka w komplecie z klipsami, łańcuszek z zawieszka w kształcie serca, pierścionek z cyrkoniami, pierścionek z laku z prostokątnym oczkiem z cyrkoniami, kolczyki ze srebra z okrągłym korałem z w kolorze ciemno czerwonym, zawieszki srebrnej w kształcie liścia z korałem w kolorze czerwonym w środku, 2 łańcuszków srebrnych - jeden pleciony a drugi płaski z zawieszka w kształcie serduszka, która była otwierana, pierścionka firmy (...) wykonany z laki z domieszką srebra i cyrkonii o łącznej wartości ok. 17000 zł na szkodę A. L., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

6. w dniu 04 sierpnia 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. dokonał kradzieży dowodu osobistego (...) wystawionego na dane B. F. (1) i zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 350 zł biżuterii tj. srebrnych pierścionków szt. 5, srebrnego łańcuszka, naszyjnika z tworzywa sztucznego, portfela, powodując łączne straty w wysokości 950 zł, na szkodę B. F. (1) i J. F. oraz usunął legitymację emeryta wystawioną na dane B. F. (1), którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

7. w dniu 04 sierpnia 2016 roku w W. na ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. dokonał kradzieży portfela o wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 100 zł, dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz usunął prawo jazdy nr (...) wystawionych na dane W. Z., którym to nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, działając na szkodę W. Z., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

8. w dniu 9 września 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. podając się za pracownika telewizji kablowej, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej biżuterii tj. obrączki złotej i trzech złotych pierścionków: jeden z turkusem, drugi z kamieniem przypominającym szafir, trzeci z kwarcem koloru różowego, czym spowodował straty w łącznej kwocie 4000 zł na szkodę J. D., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

9. w dniu 12 października 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 5000 zł na szkodę B. N., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat. po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

10. w dniu 23 września 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 2670 zł na szkodę K. P. (1), przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

11. w dniu 25 maja 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej monety 20 USD z początku XX wieku o wartości 3000 zł na szkodę Z. D., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

12. w dniu 21 listopada 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) podając się pracownika telewizji kablowej dokonał kradzieży portfela o wartości około 30 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 350 zł, karty klienta C., dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) S.A. uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz usunął legitymację ZUS, którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, działając na szkodę Z. O., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk. w zb. z art. 276 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk,

oraz sprawy **P. S.**, syna R. i J. z domu B., urodzonego dnia (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 23 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. i A. Ś. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 30-40 srebrnych monet z XVII wieku o wartości ok. 15000 zł, złotego zegarka z 1940 roku o wartości 12000 zł, srebrnego zegarka z 1900 roku o wartości 12000 zł, łącznej wartości strat 39000 zł na szkodę E. T., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

2. w dniu 01 lipca 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. i A. Ś. (1) dokonał kradzieży dowodu osobistego nr (...), 2 kart bankomatowych banku (...), karty kredytowej (...) karty Banku (...), 2 kart bankomatowych banku (...) SA, 2 kart kredytowych banku (...) S.A. uprawniających do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci skózanego portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 1200 zł oraz usunął prawo jazdy nr (...), dowód rejestracyjny pojazdu m-ki M. (...) nr rej. (...), którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, powodując straty na łączną kwotę 1400 zł, na szkodę B. M. (1) przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

3. w dniu 12 października 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 5000 zł na szkodę B. N., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

a także sprawy **T. C.**, syna M. i B. z domu B., urodzonego dnia (...) w W.,

oskarżonego to, że:

1. w dniu 4 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) podając się za pracownika kablówki dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci trzech złotych pierścionków o wartości ok. 6000 złotych na szkodę K. M.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk,

2. w dniu 23 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) i P. S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 30-40 srebrnych monet z XVII wieku o wartości ok. 15000 zł, złotego zegarka z 1940 roku o wartości 12000 zł, srebrnego zegarka z 1900 roku o wartości 12000 zł, łącznej wartości strat 39000 zł na szkodę E. T.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk,

3. w dniu 23 marca 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) podając się za pracownika telewizji (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 600 zł na szkodę A. G.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk,

4. w dniu 01 lipca 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) i P. S. dokonał kradzieży dowodu osobistego nr (...), 2 kart bankomatowych banku (...), karty kredytowej (...), karty Banku (...), 2 kart bankomatowych banku (...) SA, 2 kart kredytowych banku (...) S.A. uprawniających do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci skórzanego portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 1200 zł oraz usunął prawo jazdy nr (...), dowód rejestracyjny pojazdu m-ki M. (...) nr rej. (...) którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, powodując straty na łączną kwotę 1400 zł, na szkodę B. M. (1),

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

5. w dniu 06 lipca 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci biżuterii ze złota i srebra tj. 12 złotych pierścionków: 3 sygnety damskie z szafirem i cyrkoniami, 1 pierścionek złoty z szafirem i cyrkoniami, 1 z oczkiem z koralu, 2 z cyrkonią, 1 z oczkiem z perły, 1 w kształcie litery V z cyrkonią, 1 sygnet dmuchany z laską granatową, 1 sygnet z szafirem, 1 pierścionek z cyrkonią w kształcie koszyczka z białego złota; zawieszki złote: kulka, kwadracik z cyrkonią w białym złocie, słońce Tybetu, kotwica, 2 w kształcie słoników - jeden gładki, blaszka z wygrawerowanym znakiem zodiaku - wodnik, zawieszka w kształcie znaku zodiaku - wodnik, zawieszka w kształcie tzw. kiesy z wygrawerowanym znakiem dolara, w kształcie owalu z greckim ażurowym motywem; kolczyki: perły, okrągłe zwijane, owalne z cyrkonią oprawioną w białe złoto; bransoletka o grubości ok. 5.; 3 łańcuszki - 2 małe 1 większy, biżuterii srebrnej: klipsy, grubszy łańcuszek z zawieszka w komplecie z klipsami, łańcuszek z zawieszka w kształcie serca, pierścionek z cyrkoniami, pierścionek z laku z prostokątnym oczkiem z cyrkoniami, kolczyki ze srebra z okrągłym korałem z w kolorze ciemno czerwonym, zawieszki srebrnej w kształcie liścia z korałem w kolorze czerwonym w środku, 2 łańcuszków srebrnych -

jeden pleciony a drugi płaski z zawieszka w kształcie serduszka która była otwierana, pierścionka firmy (...) wykonany z laki z domieszką srebra i cyrkonii o łącznej wartości ok. 17000 zł na szkodę A. L.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk,

6. w dniu 04 sierpnia 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) podając się za pracownika telewizji (...) dokonał kradzieży dowodu osobistego (...) wystawionego na dane B. F. (1) i zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 350 zł biżuterii, tj. srebrnych pierścionków szt. 5, srebrnego łańcuszka, naszyjnika z tworzywa sztucznego, portfela, powodując łączne straty w wysokości 950 zł, na szkodę B. F. (1) i J. F. oraz usunął legitymację emeryta wystawioną na dane B. F. (1), którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

7. w dniu 04 sierpnia 2016 roku w W. na ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) dokonał kradzieży portfela o wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 100 zł, dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz usunął prawo jazdy nr (...) wystawionych na dane W. Z., którym to nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, działając na szkodę W. Z.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

8. w dniu 9 września 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) podając się za pracownika telewizji kablowej, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej biżuterii tj. obrączki złotej i trzech złotych pierścionków: jeden z turkusem, drugi z kamieniem przypominającym szafir, trzeci z kwarcem koloru różowego, czym spowodowali straty w łącznej kwocie 4000 zł na szkodę J. D.,

tj. o czyn z art 278 § 1 kk,

9. w dniu 23 września 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 2670 zł na szkodę K. P. (1),

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk,

10. w dniu 25 maja 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej monety 20 USD z początku XX wieku o wartości 3000 zł na szkodę Z. D.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk,

orzeka

I. oskarżonego **A. Ś. (1)** uznaje:

a. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **1**,

b. w granicach oskarżenia z pkt **2** za winnego tego, że w dniu 23 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. i P. S., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotego zegarka z 1940 roku o wartości 12.000 zł na szkodę E. T.,

c. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **3**,

d. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **5**,

e. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **8** z tym ustaleniem, że wartość spowodowanej szkody wynosiła około 4.000 zł,

f. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **9** z tym ustaleniem, że eliminuje z jego opisu działanie wspólnie i w porozumieniu z P. S.,

g. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **10**,

h. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **11**,

a nadto ustala, że każdy z tych czynów oskarżony A. Ś. (1) dokonał po odbyciu w okresie od dnia 7 marca 2011 r. do dnia 13 sierpnia 2012 r. kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) z dnia 15 stycznia 2004 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 280 § 1 kk, objętej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt (...), każdy z tych czynów kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za każdy z tych czynów na tej podstawie skazuje go, oraz uznaje, że czyny te popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **A. Ś. (1)** uznaje:

a. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **4**,

b. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **6**,

c. w granicach oskarżenia z pkt **7** za winnego tego, że w dniu 04 sierpnia 2016 roku w W. na ul. (...) w mieszkaniu nr (...), działając wspólnie i w porozumieniu z T. C., dokonał kradzieży portfela z zawartością dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz usunął prawo jazdy nr (...), wystawione na dane W. Z., którym to nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, czym działał na szkodę W. Z.,

d. w granicach oskarżenia z pkt **12** za winnego tego, że w dniu 21 listopada 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), podając się za pracownika telewizji kablowej dokonał kradzieży portfela z zawartością karty klienta C., dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) S.A. uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz usunął legitymację ZUS, którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, czym działał na szkodę Z. O.,

przy czym ustala, że każdy z tych czynów oskarżony A. Ś. (1) dokonał po odbyciu w okresie od dnia 7 marca 2011 r. do dnia 13 sierpnia 2012 r. kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 15 stycznia 2004 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 280 § 1 kk, objętej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt (...), czyny przypisanemu mu w pkt IIa, IIc i IID kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, zaś czyn przypisany mu w pkt IIb kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za każdy z tych czynów na tych podstawach skazuje go, oraz uznaje, że czyny te popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk oraz art. 91 § 2 kk orzeczone wobec oskarżonego **A. Ś. (1)** w pkt I-ym i II-im kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu A. Ś. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego **P. S.** w granicach czynu zarzucanego mu w pkt **1** uznaje za winnego tego, że w dniu 23 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) i T. C. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotego zegarka z 1940 roku o wartości 12000 zł, na szkodę E. T., przy czym czynu tego dokonał po odbyciu w okresie od dnia 2 kwietnia 2011 r. do dnia 2 kwietnia 2012 r. kary jednego roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 11 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 279 § 1 kk, objętej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) z dnia 4 lutego

2011 r. w sprawie o sygn. akt (...), czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

V. oskarżonego **P. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **2** z tym ustaleniem, że czynu tego dokonał po odbyciu w okresie od dnia 2 kwietnia 2011 r. do dnia 2 kwietnia 2012 r. kary jednego roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 11 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 279 § 1 kk, objętej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt (...), czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. oskarżonego **P. S.** uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie **3**-im;

VII. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **P. S.** w pkt IV-ym i V-ym kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu P. S. karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. oskarżonego **T. C.** uznaje:

a. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **1**,

b. w granicach oskarżenia z pkt **2** za winnego tego, że w dniu 23 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) i P. S., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotego zegarka z 1940 roku o wartości 12.000 zł na szkodę E. T.,

c. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **3**,

d. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **5**,

e. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **8** z tym ustaleniem, że wartość spowodowanej szkody wynosiła około 4.000 zł,

f. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **9**,

g. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt **10**,

każdy z tych czynów kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 kk i za każdy z tych czynów na tej podstawie skazuje go, oraz uznaje, że czyny te popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. oskarżonego **T. C.** uznaje:

a. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **4**,

b. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **6**,

c. w granicach oskarżenia z pkt **7** za winnego tego, że w dniu 04 sierpnia 2016 roku w W. na ul. (...) w mieszkaniu nr (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1), dokonał kradzieży portfela z zawartością dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz usunął prawo jazdy nr (...), wystawione na dane W. Z., którym to nie miał prawa wyłączenie rozporządzać, czym działał na szkodę W. Z.,

czyny przypisanemu mu w pkt IXa i IXc kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, zaś czyn przypisany mu w pkt IXb kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za każdy z tych czynów na tych podstawach skazuje go, oraz

uznaje, że czyny te popełnione zostały w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk oraz art. 91 § 2 kk orzeczone wobec oskarżonego **T. C.** w pkt VIII-ym i IX-ym kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu T. C. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. czyny zarzucane oskarżonemu A. Ś. (1) w granicach kradzieży pieniędzy z pkt 7 na szkodę W. Z. w kwocie 100 zł i z pkt 12 na szkodę Z. O. w kwocie 300 zł kwalifikuje na podstawie art. 10 § 1 kw jako wykroczenia z art. 119 § 1 kw i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie w zw. z art. 62 § 2 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie postępowanie w tym zakresie umarza;

XII. czyn zarzucany oskarżonemu T. C. w granicach kradzieży pieniędzy z pkt 7 na szkodę W. Z. w kwocie 100 zł kwalifikuje na podstawie art. 10 § 1 kw jako wykroczenia z art. 119 § 1 kw i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie w zw. z art. 62 § 2 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie postępowanie w tym zakresie umarza;

XIII. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/310/16/P pod poz. 1 na k. 329 akt,

XIV. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca oskarżonemu A. Ś. (1) dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr I/404/17/P pod poz. 1 i 2 na karcie 464 akt;

XV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego A. Ś. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie w dniu 29 listopada 2016 r. od godz. 06:15 do godz. 17:00;

XVI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. S. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie w dniu 29 listopada 2016 r. od godz. 08:15 do godz. 17:50;

XVII. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza solidarnie od oskarżonych A. Ś. (1) i T. C. na rzecz pokrzywdzonej A. G. kwotę 600 zł (sześćset złotych) oraz na rzecz pokrzywdzonej K. P. (2) kwotę 2.670 zł (dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt złotych) tytułem naprawienia szkody w całości;

XVIII. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza solidarnie od oskarżonych A. Ś. (1), P. S. i T. C. na rzecz pokrzywdzonej B. M. (1) kwotę 1.400 zł (jeden tysiąc czterysta złotych) tytułem naprawienia szkody w całości;

XIX. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego A. Ś. (1) na rzecz pokrzywdzonej B. N. kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody w całości;

XX. na podstawie art. 46 § 2 kk zasądza solidarnie od oskarżonych A.

XXI. Ś. i T. C. na rzecz pokrzywdzonej K. M. kwotę 1.000 zł (jeden tysiąc złotych), na rzecz pokrzywdzonej B. F. (1) kwotę 500 zł (pięćset złotych), na rzecz pokrzywdzonej J. D. kwotę 1.000 zł (jeden tysiąc złotych), na rzecz pokrzywdzonej Z. D. kwotę 3.000 zł (trzy tysiące złotych) tytułem nawiązki;

XXII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm.) oraz § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. kwotę 1.428 zł (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia osiem złotych) powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu T. C. z urzędu;

XXIII. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego A. Ś. (1) kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 300,00 zł (trzysta złotych 00/100) tytułem opłaty, od oskarżonego P. S. kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem opłaty, od oskarżonego T. C. kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 300,00 zł (trzysta złotych 00/100) tytułem opłaty, a w pozostałej części na podstawie art. 624 § 1 kpk określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	A. Ś. (1), T. C.	w dniu 4 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) podając się za pracownika kablówki dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci trzech złotych pierścionków o wartości ok. 6000 złotych na szkodę K. M.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie wspólnie i w porozumieniu A. Ś. (1) i T. C..</p> <p>Udanie się A. Ś. (1) i T. C. w dniu 4 lutego 2016 r. do miejsca zamieszkania K. M..</p> <p>Podanie się A. Ś. (1) i T. C. za pracowników telewizji kablowej.</p> <p>Zabranie z mieszkania K. M. trzech złotych pierścionków szacowanych na kwotę łączną ok. 6.000 zł podczas opuszczenia przez nią pokoju, w którym przebywali A. Ś. (1) i T. C. i udania się do kuchni.</p>	zeznania K. M.	343v-344, 897-899	
wyjaśnienia A. Ś. (1)	64-65, 441, 598, 699, 719-720		
zeznania P. J.	954-955		
zeznania P. Ż.	976-977		

1.1.2.	A. Ś. (1), T. C., P. S.	w dniu 23 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. i P. S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotego zegarka z 1940 roku o szacowanej wartości 12.000 zł, na szkodę E. T.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Podjęcie działania wspólnie i w porozumieniu przez A. Ś. (1), T. C. i P. S..</p> <p>Udanie się A. Ś. (1) i T. C. do miejsca zamieszkania E. T. w dniu 23 lutego 2016 r.</p> <p>Odwrócenie uwagi E. T. od drugiego ze sprawców poprzez prowadzenie rozmowy odnośnie konieczności nabycia dekodera.</p> <p>Zabór złotego zegarka z 1940 zł o szacowanej wartości 12.000 zł.</p> <p>Oczekiwanie P. S. przed budynkiem i pilnowanie rowerów, na których przyjechali.</p>	wyjaśnienia A. Ś. (1)	64-65, 441	
częściowo zeznania E. T.	312v-313		
wyjaśnienia P. S.	71v-72, 590, 772		
zeznania P. J.	954-955		

zeznania P. Ż.	976-977		
1.1.3.	A. Ś. (1), T. C.	w dniu 23 marca 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. podając się za pracownika telewizji (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 600 zł na szkodę A. G.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie wspólnie i w porozumieniu podjęte przez A. Ś. (1) i T. C..</p> <p>Udanie się do miejsca zamieszkania A. G. w dniu 23 lutego 2016 r.</p> <p>Wpuszczenie A. Ś. (2) i T. C. do mieszkania pod pozorem sprawdzenia jakości obrazu telewizji (...).</p> <p>Udanie się jednego ze sprawców do pokoju, w którym znajdował się komputer oraz torebka A. G..</p> <p>Odwrócenie uwagi A. G. poprzez poproszenie jej przez drugiego ze sprawców o umowę na usługi telewizji (...).</p> <p>Zabór pieniędzy z portfela znajdującego się w torebce odłożonej na tapczanie w mieszkaniu.</p>	zeznania A. G.	298, 813	

wyjaśnienia A. Ś. (1)	64-65, 441		
zeznania P. J.	954-955		
zeznania P. Ż.	976-977		
1.1.4.	A. Ś. (1), P. S., T. C.	<p>w dniu 01 lipca 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. i P. S. dokonał kradzieży dowodu osobistego nr (...), 2 kart bankomatowych banku (...), karty kredytowej (...), karty Banku (...), 2 kart bankomatowych banku (...) SA, 2 kart kredytowych banku (...) S.A. uprawniających do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci skórzanego portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 1200 zł oraz usunął prawo jazdy nr (...), dowód rejestracyjny pojazdu m-ki M. (...) nr rej. (...), którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, powodując straty na łączną kwotę 1400 zł na szkodę B. M. (1)</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie wspólnie i w porozumieniu podjęte przez A. Ś. (1), T. C. i P. S..</p> <p>Przyjście A. Ś. (1) i T. C. do mieszkania B. M. (1) i podanie</p>	zeznania B. M. (1)	213, 814-815, 915	

<p>się za pracowników (...), podczas oczekiwania przed wejściem do bloku P. S..</p> <p>Rozpytanie B. M. (1) o umiejscowienie Internetu i poproszenie o jego włączenie.</p> <p>Odwrócenie się B. M. (1) od torebki w celu uruchomienia komputera i Internetu.</p> <p>Zabór z torebki B. M. (1) przez A. Ś. (1) i T. C. skózanego portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 1200 zł oraz dowodu osobistego nr (...), dwóch kart bankomatowych banku (...), karty kredytowej (...), karty Banku (...), dwóch kart bankomatowych banku (...) S.A., dwóch kart kredytowych banku (...) S.A. uprawniających do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego.</p> <p>Usunięcie prawa jazdy nr (...), dowodu rejestracyjnego pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...).</p> <p>Oczekiwanie P. S. przed budynkiem i pozostawienie pod jego opieką rowerów.</p> <p>Otrzymanie 50 zł za czas oczekiwania.</p>			
<p>wyjaśnienia A. Ś. (1)</p>	<p>64-65, 441</p>		
<p>wyjaśnienia P. S.</p>	<p>71v-72, 590, 772</p>		

opinia z zakresu badań antroposkopijnych	227-233		
protokół okazania wizerunku	239-240		
załącznik do protokołu oględzin monitoringu	241-245		
zeznania P. J.	954-955		
zeznania P. Ż.	976-977		
1.1.5.	A. Ś. (1), T. C.	<p>w dniu 06 lipca 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci biżuterii ze złota i srebra tj. 12 złotych pierścionków: a mianowicie 3 sygnety damskie z szafirem i cyrkoniami, 1 pierścionek złoty z szafirem i cyrkoniami, 1 z oczkiem z koralu, 2 z cyrkonią, 1 z oczkiem z perły, 1 w kształcie litery V z cyrkonią, 1 sygnet dmuchany z laką granatową, 1 sygnet z szafirem, 1 pierścionek z cyrkonią w kształcie koszyczka z białego złota; zawieszki złote: a mianowicie kulka, kwadracik z cyrkonią w białym złocie, słońce Tybetu, kotwica, 2 w kształcie słoników, jeden gładki, blaszka z wygrawerowanym znakiem zodiaku - wodnik,</p>	

		<p>zawieszka w kształcie znaku zodiaku - wodnik, zawieszka w kształcie tzw. kiesy z wygrawerowanym znakiem dolara, w kształcie owalu z greckim ażurowym motywem; kolczyki: perły, okrągłe zwijane, owalne z cyrkonią oprawioną w białe złoto; bransoletka o grubości ok. 5 mm; 3 łańcuszki - 2 małe i 1 większy, biżuterii srebrnej: klipsy, gruby łańcuszek z zawieszka w komplecie z klipsami, łańcuszek z zawieszka w kształcie serca, pierścionek z cyrkoniami, pierścionek z laku z prostokątnym oczkiem z cyrkoniami, kolczyki ze srebra z okrągłym koralem z w kolorze ciemno czerwonym, zawieszki srebrnej w kształcie liścia z koralem w kolorze czerwonym w środku, 2 łańcuszków srebrnych - jeden pleciony a drugi płaski z zawieszka w kształcie serduszka, która była otwierana, pierścionka firmy (...) wykonany z laki z domieszką srebra i cyrkonii o łącznej wartości ok. 17000 zł na szkodę A. L.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Podjęcie działania wspólnie i w porozumieniu przez A. Ś. (1) i T. C..</p>	<p>zeznania A. L.</p>	<p>253-254, 274-275, 868</p>	

Zapukanie do drzwi mieszkania A. L. przez A. Ś. (1) i T. C. podających się za pracowników V. sprawdzających sygnał.

Wpuszczenie A. Ś. (1) i T. C. do mieszkania.

Odwrócenie uwagi A. L. przez jednego ze sprawców poprzez nakazanie jej szukanie kanału K., przejście z drugim sprawcą do kolejnego pokoju w celu sprawdzenia poprawności działania telewizji oraz poproszenie rachunku.

Zabranie przez jednego ze sprawców w czasie rzekomego sprawdzania funkcjonalności telewizji przez drugiego ze sprawców z pudełka znajdującego się w mieszkaniu A. L. biżuterii ze złota i srebra, tj. 12 złotych pierścionków, tj. 3 sygnetów damskich z szafirem i cyrkoniami, 1 pierścionka złotego z szafirem i cyrkoniami, 1 z oczkiem koralu, 2 z cyrkonią, 1 z oczkiem z perły, 1 w kształcie litery V z cyrkonią, 1 sygnetu dmuchanego z laską granatową, 1 sygnetu z szafirem, 1 pierścionka z cyrkonią w kształcie koszyczka z białego złota; zawieszek złotych, a mianowicie kulki, kwadracika z cyrkonią w białym złocie, słońca Tybetu, kotwicy, 2 w kształcie słoników, jednej gładkiej blaszki z wygrawerowanym

<p>znakiem zodiaku - wodnik, zawieszki w kształcie tzw. kiesy z wygrawerowanym znakiem dolara, w kształcie owalu z greckim ażurowym motywem, kolczyków: pereł, okrągłych zwijanych, owalnych z cyrkonią oprawioną w białe złoto; bransoletki o grubości ok. 5 mm; 3 łańcuszków - 2 małych i 1 większego, biżuterii srebrnej: klipsów, grubego łańcuszka z zawieszka w komplecie z klipsami, łańcuszka z zawieszka w kształcie serca, pierścionka z cyrkoniami, pierścionka z laku z prostokątnym oczkiem z cyrkoniami, kolczyków ze srebra z okrągłym koralem w kolorze ciemnoczerwonym, zawieszki srebrnej w kształcie liścia z koralem w kolorze czerwonym w środku, 2 łańcuszków srebrnych - jednego plecionego, a drugiego płaskiego z zawieszka w kształcie serduszka, która była otwierana, pierścionka firmy (...) wykonanego z laki z domieszką srebra i cyrkonii o łącznej wartości ok. 17.000 zł.</p> <p>Opuszczenie mieszkania przez A. Ś. (1) i T. C..</p>			
<p>wyjaśnienia A. Ś. (1)</p>	<p>64-65, 441</p>		
<p>protokół okazania wizerunku</p>	<p>273-276</p>		

zeznania P. J.	954-955		
zeznania P. Ż.	976-977		
1.1.6.	A. Ś. (1), T. C.	w dniu 04 sierpnia 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonał kradzieży dowodu osobistego (...) wystawionego na dane B. F. (1) i zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 350 zł biżuterii tj. srebrnych pierścionków szt. 5, srebrnego łańcuszka, naszyjnika z tworzywa sztucznego, portfela, powodując łączne straty w wysokości 950 zł, na szkodę B. F. (1) i J. F. oraz usunął legitymację emeryta wystawioną na dane B. F. (1), którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Działanie podjęte wspólnie i w porozumieniu przez A. Ś. (1) i T. C.. Udanie się do miejsca zamieszkania B. F. (1) i J. F.. Wpuszczenie A. Ś. (2) do mieszkania pod pozorem sprawdzenia jakości obrazu telewizji. Udanie się A. Ś. (1) do pokoju dziennego celem	zeznania B. F. (1)	362v-364, 816-817	

<p>sprawdzenia poprawności działania telewizji, podczas gdy B. F. (1) została poproszona o przejście do sypialni.</p> <p>Zabór mienia w postaci pieniędzy w kwocie 350 zł, biżuterii, tj. 5 srebrnych pierścionków, srebrnego łańcuszka, naszyjnika z tworzywa sztucznego, portfela oraz dowodu osobistego (...), które skutkowało stratą w wysokości 950 zł.</p> <p>Usunięcie legitymacji emeryta wystawionej na dane B. F. (1).</p>			
<p>opinia z przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej</p>	<p>508-511, 405-408</p>		
<p>wyjaśnienia A. Ś. (1)</p>	<p>64-65, 441</p>		
<p>zeznania P. J.</p>	<p>954-955</p>		
<p>zeznania P. Ż.</p>	<p>976-977</p>		
<p>1.1.7.</p>	<p>A. Ś. (1), T. C.</p>	<p>w dniu 04 sierpnia 2016 roku w W. na ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży portfela o wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 100 zł, dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz usunął prawo jazdy nr (...) wystawionych na dane W. Z., którym to nie</p>	

		miął prawa wyłącznie rozporządzać, działając na szkodę W. Z.,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Działanie podjęte wspólnie i w porozumieniu przez A. Ś. (1) i T. C..</p> <p>Zadzwonienie przez A. Ś. (1) do drzwi mieszkania nr (...) W. Z. przy ul. (...) w W..</p> <p>Podanie się przez A. Ś. (1) za pracownika sprawdzającego połączenia kablowe od anteny telewizyjnej.</p> <p>Wpuszczenie A. Ś. (1) do mieszkania.</p> <p>Zabranie portfela stanowiącego własność W. Z. z zawartością dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego.</p> <p>Zabór prawa jazdy nr (...) wystawionego na dane W. Z..</p>	zeznania W. Z.	200	
wyjaśnienia A. Ś. (1)	64-65, 441		
zeznania P. J.	954-955		
zeznania P. Ż.	976-977		
1.1.8.	A. Ś. (1), T. C.	w dniu 9 września 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie	

		<p>i w porozumieniu z T. C. podając się za pracownika telewizji kablowej, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej biżuterii tj. obrączki złotej i trzech złotych pierścionków: jeden z turkusem, drugi z kamieniem przypominającym szafir, trzeci z kwarcem koloru różowego, czym spowodował straty w łącznej kwocie 4000 zł na szkodę J. D.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Współdziałanie A. Ś. (1) i T. C..</p> <p>Udanie się do miejsca zamieszkania J. D. w dniu 9 września 2016 roku pod pozorem dokonywania prac serwisowych w zakresie telewizji kablowej.</p> <p>Podanie się A. Ś. (1) i T. C. za pracowników telewizji kablowej.</p> <p>W czasie gdy jeden ze sprawców dokonywał sprawdzenia poprawności funkcjonowania telewizji, drugi po poproszeniu J. D. o rachunek wyszedł do kuchni.</p> <p>Zabranie z kuchni biżuterii w postaci złotej biżuterii, tj. obrączki złotej i trzech pierścionków: z turkusem, z kamieniem</p>	<p>wyjaśnienia A. Ś. (1)</p>	<p>64-65, 441</p>	

<p>przypominającym szafir oraz z kwarcem koloru różowego.</p> <p>Spowodowanie przez A. Ś. (1) i T. C. strat w wysokości około 4.000 zł na szkodę J. D..</p>			
<p>zeznania J. D.</p>	<p>104v-105, 825</p>		
<p>protokół oględzin rzeczy</p>	<p>107</p>		
<p>zeznania P. J.</p>	<p>954-955</p>		
<p>zeznania P. Ż.</p>	<p>976-977</p>		
<p>1.1.9.</p>	<p>A. Ś. (1)</p>	<p>w dniu 12 października 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 5000 zł na szkodę B. N., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat. po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Udanie się A. Ś. (1) do miejsca zamieszkania B. N..</p> <p>Podanie się przez A. Ś. (1) za pracownika telewizji kablowej.</p> <p>Poproszenie B. N. o okazanie rachunku za ostatnie płatności, a</p>	<p>wyjaśnienia A. Ś. (1)</p>	<p>64-65, 441</p>	

<p>następnie sprawdzanie poprawności działania telewizji.</p> <p>Schowanie przez B. N. pieniędzy w torebce.</p> <p>Zabranie z torebki kwoty 5.000 zł i opuszczenie mieszkania przez A. Ś. (1).</p>			
zeznania B. N.	117-117v, 826-827		
zeznania P. J.	954-955		
zeznania P. Ż.	976-977		
1.1.10.	A. Ś. (1), T. C.	<p>w dniu 23 września 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkania nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 2670 zł na szkodę K. P. (1), przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Przyjście do mieszkania nr (...) K. P. (1) przy ul. (...) w W. A. Ś. (1) i T. C. podających się za pracowników (...) usuwających awarię związaną z odbiorem telewizji.	wyjaśnienia A. Ś. (3)	64-65, 441	

<p>Wpuszczenie A. Ś. (1) i T. C. do mieszkania.</p> <p>Opuszczenie przez K. P. (1) pokoju, w którym znajdowali się A. Ś. (1) i T. C., na skutek poproszenia jej o okazanie numeru klienta.</p> <p>Zabranie z mieszkania K. P. (1) mienia w postaci pieniędzy w kwocie 2.670 zł znajdujących się w sakiewce w momencie przebywania K. P. (1) w drugim pokoju.</p> <p>Opuszczenie mieszkania przez A. Ś. (1) i T. C..</p>			
zeznania K. P. (1)	179, 827-829		
potwierdzenie złożenia reklamacji	185		
zeznania P. J.	954-955		
zeznania P. Ż.	976-977		
1.1.11.	A. Ś. (1), T. C.	w dniu 25 maja 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej monety 20 USD z początku XX wieku o wartości 3000 zł na szkodę Z. D.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Przyjście A. Ś. (1) i T. C. w dniu 25 maja 2016 roku do mieszkania nr (...) Z. D. znajdującego się przy ul. (...) w W..</p> <p>Podanie się przez nich za pracowników (...) w celu rzekomego sprawdzenia poprawności działania telewizji.</p> <p>Wejście jednego ze sprawców do pokoju stołowego, a drugiego wspólnie z Z. D. do pokoju, w którym znajdował się telewizor.</p> <p>Odwrócenie uwagi Z. D. przez sprawcę znajdującego się w pokoju stołowym poprzez poproszenie o zmianę kanałów.</p> <p>Zabranie złotej monety 20 USD z początku XX wieku o wartości około 3.000 zł przez jednego ze sprawców.</p> <p>Opuszczenie mieszkania przez sprawców.</p>	<p>zeznania Z. D.</p>	<p>168, 829-830</p>	
<p>wydruk zdjęcia monety</p>	<p>172</p>		
<p>zeznania B. Ż.</p>	<p>896</p>		
<p>zeznania P. J.</p>	<p>954-955</p>		
<p>zeznania P. Ż.</p>	<p>976-977</p>		
<p>1.1.12.</p>	<p>A. Ś. (1)</p>	<p>w dniu 21 listopada 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), podając się pracownika telewizji kablowej dokonał</p>	

		<p>kradzieży portfela z zawartością karty klienta C., dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) S.A. uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz usunął legitymację ZUS, którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, działając na szkodę Z. O., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od do kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu za przestępstwo podobne.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Pojawienie się A. Ś. (1) w miejscu zamieszkania Z. O. w dniu 21 listopada 2016 r. i podawanie się za pracownika telewizji kablowej dokonującego prac serwisowych.</p> <p>Wyjęcie przy wykorzystaniu nieuwagi pokrzywdzonego jego portfela z kieszeni kurtki znajdującej się w korytarzu mieszkania;</p> <p>Przechowywanie w portfelu karty klienta C., dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) S.A. uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz legitymacji ZUS.</p>	zeznania Z. O.	2, 864-865	

<p>Porzucenie portfela na klatce schodowej budynku.</p> <p>Odnalezienie tego portfela na klatce schodowej przez nieustaloną osobę i umieszczenie go w skrzynce na listy, jak też powiadomienie o powyższym pokrzywdzonego w dniu następnym.</p>			
protokół oględzin mieszkania	4-5		
wyjaśnienia A. Ś. (1)	64-65		
wyjaśnienia P. S.	71v-72, 590, 772		
zeznania P. J.	954-955		
zeznania P. Ż.	976-977		
<p>Niestwierdzenie u A. Ś. (1) objawów choroby psychicznej ani objawów upośledzenia umysłowego.</p> <p>Brak wątpliwości odnośnie poczytalności A. Ś. (1) w czasie czynów i postępowania procesowego (Stan psychiczny w czasie czynów nie znosił, ani nie ograniczał zdolności A. Ś. (1) do rozpoznania znaczenia czynów oraz zdolności pokierowania swoim postępowaniem).</p>	opinia sądowo-psychiatryczna	427-429	

Uprzednia karalność A. Ś. (1).	karta karna	851-853, 1126-1127	939-941,	
odpisy wyroków	526, 529, 532-534, 540, 560-562, 579			
Uprzednia karalność T. C..	karta karna	845-846, 1123-1124	946-948,	
Uprzednia karalność P. S..	karta karna	857-859, 943-944, 1121		
odpisy wyroków	537, 544-547, 582			
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
1.2.1.	A. Ś. (1), T. C., P. S.	w dniu 23 lutego 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci w złotego zegarka z 1940 roku o szacowanej wartości 12.000 zł, na szkodę E. T.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty		
Zabór srebrnych monet z XVII wieku o wartości ok. 15.000 zł, srebrnego zegarka i spowodowanie łącznie strat w wysokości 39.000 zł	wyjaśnienia A. Ś. (1)	64-65		

wyjaśnienia P. S.	71v-72, 590, 772		
1.2.2.	A. Ś. (1)	w dniu 12 października 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 5000 zł na szkodę B. N., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Współdziałanie przy dokonaniu czynu z P. S..	wyjaśnienia A. Ś. (1)	64-65	
1.2.3.	P. S.	w dniu 12 października 2016 roku w W. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 5000 zł na szkodę B. N., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

Współdziałanie A. Ś. (1) z T. C. i P. S. przy dokonaniu czynu.	wyjaśnienia A. Ś. (1)	64-65	
1. OCENA DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia A. Ś. (3)	Sąd nie miał wątpliwości odnośnie prawdziwości przyznania się oskarżonego do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnienie oskarżonego zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności, ponieważ relacja przedstawiona przez oskarżonego znajduje potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na żadnym etapie postępowania nie wzbudziła zastrzeżeń, nie zawierała sprzeczności ani nielogiczności. Oskarżony w sposób szczerzy opisał przebieg wydarzeń poczynając od przychodzenia do pokrzywdzonych samemu lub wspólnie z T. C. i przedstawiania się jako pracownik telewizji (...) lub V. poprzez wykorzystywanie nieuwagi pokrzywdzonych spowodowanej zachowaniem swoim lub T. C., zabierania w	

		<p>tym czasie wartościowych rzeczy z mieszkania aż do opuszczenia mieszkania i podziału pieniędzmi. Oskarżony wskazał kiedy był sam, kiedy i gdzie działał z T. C., a kiedy towarzyszył im również P. S.. Przebieg wydarzeń opisany przez oskarżonego był spójny z dowodami z zeznań pokrzywdzonych potwierdzających fakt pojawienia się mężczyzn podających się za pracowników telewizji kablowej, wyjaśnieniami P. S. oraz dowodami z dokumentów, zwłaszcza protokołów okazania wizerunku. W świetle powyższego Sąd stwierdził, że nie zaistniały okoliczności, które wskazywałyby, że oskarżony wyjaśniając, przedstawił nieprawdy i dlatego jego wyjaśnienia uczynił podstawą ustaleń faktycznych.</p>	
<p>zeznania K. M.</p>	<p>wiarygodne i zgodne z prawdą. Świadek rzeczowo, jasno i konsekwentnie odnosił się do okoliczności zdarzenia. Relacja świadka znalazła odzwierciedlenie w wyjaśnieniach oskarżonego A. Ś. (1) oraz zeznaniach pozostałych świadków, którzy jednoznacznie i w sposób tożsamy opisywali sposób dokonania przestępstw. Przedstawiony przez świadka przebieg zdarzenia nie budził</p>		

	zastrzeżeń, ani sprzeczności.	
zeznania P. J.	depozycje zasługiwały na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności ze względu na to, że świadek logicznie, rzeczowo i spójnie odniósł się do serii kradzieży mieszkaniowych oraz rezultatu podjętych czynności operacyjnych, w tym sposobu działania sprawcy oraz ich liczby. Zeznania świadka znajdowały potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonych. Jako osoba obca dla oskarżonych, niezainteresowana wynikiem postępowania, nie miał również powodów, dla których miałby bezpodstawnie ich obciążać. Źródłem wiedzy świadka były podjęte przez niego czynności służbowe, które znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów.	
zeznania P. Ż.	świadek logicznie i w sposób rzeczowy odniósł się do okoliczności zdarzenia, w szczególności sposobu działania sprawców oraz ich wytypowania, o których dowiedział się w ramach podjętych czynności operacyjnych. Będąc osobą obcą dla oskarżonych świadek nie miał podstaw do ich bezpodstawnego obciążania. Twierdzenia świadka były spójne z	

	zeznaniami pokrzywdzonych i wyjaśnieniami A. Ś. (1) i P. S..		
1.1.2	wyjaśnienia A. Ś. (1)	jak w pkt. 1.1.1	
wyjaśnienia P. S.	zasługiwały na przymiot wiarygodności w zakresie, w jakim oskarżony potwierdził swoją wiedzę odnośnie metody działania oskarżonych A. Ś. (1) i T. C. oraz opisał swoją rolę w tym zdarzeniu, w tym że nie brał czynnego udziału w tej kradzieży. Konfrontując przyznanie się oskarżonego do popełnienia tego czynu oraz jego wyjaśnienia ze zgromadzonym materiałem dowodowym, zwłaszcza wyjaśnieniami A. Ś. (1), przy jednoczesnym uwzględnieniu wskazań wiedzy, zasad logiki i doświadczenia życiowego, Sąd uznał to oświadczenie, jak i wyjaśnienia za prawdziwe.		
częściowo zeznania E. T.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jedynie co do faktu utraty złotego zegarka z 1940 zł. Fakt kradzieży jednego złotego zegarka potwierdził sam oskarżony A. Ś. (1). Natomiast oskarżony P. S. przyznał, że A. Ś. (1) i T. C. pokazali mu złoty zegarek skradziony z mieszkania przy ul. (...).		

zeznania P. J.	jak w pkt 1.1.1.		
zeznania P. Ż.	jak w pkt 1.1.1.		
1.1.3	wyjaśnienia A. Ś. (3)	jak w pkt. 1.1.1	
zeznania A. G.	zasługiwały na obdarzenie ich walorem wiarygodności. Wszystko o czym zeznał świadek, znajdowało potwierdzenie tak w wyjaśnieniach A. Ś. (1), jak i pozostałych dowodach, w szczególności zeznaniach innych pokrzywdzonych, który w sposób zgodny opisali sposób działania oskarżonych A. Ś. (1) i T. C.. Świadek odniósł się do faktycznie zaobserwowanych i przeżytych wydarzeń. Relacja świadka stanowiła spójną, logiczną całość.		
zeznania P. J.	jak w pkt. 1.1.1		
zeznania P. Ż.	jak w pkt. 1.1.1		
1.1.4	zeznania B. M. (1)	Zeznania logiczne, rzeczowe, świadek potrafiła opisać na tyle dokładnie jednego ze sprawców, że pozwoliło to sporządzić portrety pamięciowe sprawców (k. 227-236), z których wizerunek jednego z mężczyzn zbliżony był do wizerunku T. C., na rozprawie świadek twierdziła, że to oskarżony T. C. był osobą, która pojawiła się w jej mieszkaniu. Do	

		<p>tego wytypowania doszło wprawdzie w sytuacji, w której tylko T. C. był obecny na rozprawie, niemniej zważywszy na wcześniejsze stanowisko świadka co do możliwości rozpoznania sprawców, podanie na tyle szczegółowych rysopisów, które pozwoliły na sporządzenie portretów pamięciowych, uznać należało jej twierdzenie o rozpoznaniu w T. C. jednego ze sprawców za wiarygodne. Zeznania świadka korelują z dowodami z dokumentów w postaci opinii z zakresu badań antroposkopijnych, protokołem okazania wizerunku oraz załącznikiem do protokołu oględzin monitoringu oraz są spójne z wyjaśnieniami A. Ś. (1).</p>
wyjaśnienia A. Ś. (1)	jak w pkt 1.1.1.	
wyjaśnienia P. S.	jak w pkt 1.1.2.	
opinia z zakresu badań antroposkopijnych	<p>pełna, jasna, spójna oraz sporządzona zgodnie z przepisami przez funkcjonariuszy Policji posiadających niezbędną w tym zakresie wiedzę specjalistyczną, jak i praktykę oraz wynikające z niej doświadczenie. Wobec tego dowodu nie ujawniły się żadne okoliczności, które podważyłyby obiektywność czy wiedzę specjalistów. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania.</p>	

	<p>Korespondując z zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny, stanowiła wartościowe źródło dowodowe.</p> <p>Przeprowadzone na podstawie opisu słownego badania antroposkopijne pozwoliły opracować portrety pamięciowe sprawców.</p>	
protokół okazania wizerunku	<p>dokument sporządzony przez uprawnione do tego osoby i w sposób przewidziany prawem. Rzetelność i prawdziwość danych w nim zawartych nie budziła zastrzeżeń Sądu. Dokument w swej treści korespondował z zeznaniami pokrzywdzonej B. M. (1) i wyjaśnieniami A. Ś. (1).</p>	
załącznik do protokołu oględzin monitoringu	<p>sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, nie pozostawiał wątpliwości odnośnie autentyczności oraz prawdziwości zawartych w nim danych. Dokument niekwestionowany przez strony postępowania.</p>	
zeznania P. J.	<p>jak w pkt. 1.1.1</p>	
zeznania P. Ż.	<p>jak w pkt. 1.1.1</p>	
1.1.5	<p>wyjaśnienia A. Ś. (3)</p>	<p>jak w pkt 1.1.1.</p>
zeznania A. L.	<p>wobec śmierci pokrzywdzonej Sąd pozbawiony został możliwości</p>	

		<p>zweryfikowania tego dowodu w postępowaniu jurysdykcyjnym zgodnie z zasadną bezpośrednio, jednakże powyższe nie daje podstaw do uznania, że w postępowaniu przygotowawczym świadek zeznał nieprawdę. Zeznania świadka były spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek podczas przesłuchania, jak i w trakcie okazania wizerunku ujawnionego na nagraniu z monitoringu stanowczo potwierdziła, że w jej mieszkaniu byli ujawnieni na nagraniu A. Ś. (1) i T. C.. Identyfikacja oskarżonych nie pozostawiała zatem wątpliwości. Świadek klarownie podał istotne okoliczności sprawy, w tym sposób działania oskarżonych A. Ś. (2) i T. C. oraz utratę biżuterii.</p>	
protokół okazania wizerunku	dokument sporządzony przez uprawnione do tego osoby i w sposób przewidziany prawem. Rzetelność i prawdziwość danych w nim zawartych nie budziła zastrzeżeń Sądu. Dokument w swej treści korespondował z zeznaniami pokrzywdzonej B. M. (1) i wyjaśnieniami A. Ś. (1).		
zeznania P. J.	jak w pkt. 1.1.1		
zeznania P. Ż.	jak w pkt. 1.1.1		
1.1.6	wyjaśnienia A. Ś. (3)	pkt 1.1.1.	

zeznania B. F. (1)	<p>jako logiczne, spójne i rzeczowe zasługiwały na obdarzenie walorem wiarygodności.</p> <p>Zrelacjonowany przebieg zdarzenia był zbieżny z relacją pozostałych świadków oraz wyjaśnieniami oskarżonego A. Ś. (1). Świadek rozpoznał na rozprawie T. C.. Zeznania świadka były konsekwentne co do mienia, które w wyniku tej kradzieży utraciła.</p>	
opinia z przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej	<p>przeprowadzone przez biegłych badania pozwoliły wyizolować z zabezpieczonych na szklance śladów biologicznych profil DNA pochodzenia męskiego, który był zgodny z materiałem biologicznym pobranym od T. C..</p> <p>Zauważyć w tym miejscu wypada, że w opinii z dnia 30 października 2017 r. wskazano, że dotyczy ona zaboru w celu przywłaszczenia „mienia na szkodę Z. O.”, jednakże uwzględniając oznaczenie zawarte w tej opinii, tj. nr (...), to przyjęć należało, że zabezpieczony materiał genetyczny w opinii nr (...) i wydana na jego podstawie opinia (...) dotyczyły kradzieży na szkodę J. F. i B. F. (1).</p> <p>Sporządzona zgodnie z przepisami przez uprawnione i wykwalifikowane osoby. W sprawie nie ujawniły się</p>	

	<p>żadne okoliczności, które podważałyby obiektywność czy wiedzę biegłych. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania. Opinia była rzetelna i jasna, zaś zawarte w niej wnioski rzeczowe i stanowcze. Dokument ten w swej treści korespondował z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami świadków.</p>		
zeznania P. J.	jak w pkt. 1.1.1		
zeznania P. Ż.	jak w pkt. 1.1.1		
1.1.7	wyjaśnienia A. Ś. (3)	<p>w odniesieniu do tego czynu oskarżony przyznał, że na miejscu zdarzenia był wspólnie z T. C.. Sąd nie znalazł powodów, dla których miałby bezprawnie obciążać T. C. za popełnienie tego czynu, szczerze wskazał miejsca, w których był sam, a w których towarzyszył mu T. C. i/lub P. S.. Wyjaśnienia oskarżonego były także spójne z zeznaniami pokrzywdzonego W. Z..</p>	
zeznania W. Z.	<p>spójne z zeznaniami pokrzywdzonych tożsamych zachowaniem oskarżonych. Świadek szczegółowo opisał okoliczności wpuszczenia oskarżonego do mieszkania, w tym podania się przez niego za pracownika telewizji kablowej oraz stwierdzenia uraty</p>		

	portfela. Świadek wymienił utracone rzeczy znajdujące się portfela. Relacja świadka odnosiła się do wydarzeń, których był bezpośrednim uczestnikiem.		
zeznania P. J.	jak w pkt. 1.1.1		
zeznania B. Ż.	jak w pkt. 1.1.1		
1.1.8	zeznania J. D.	Zeznania logiczne, spójne, rzeczowe, świadek nie potrafiła na rozprawie rozpoznać wśród oskarżonych sprawców tej kradzieży, niemniej wynikało to z krótkiego czasu, kiedy sprawcy byli w jej obecności, ponadto od chwili zdarzenia do czasu rozprawy upłynął znaczny czas. Poza tym zeznania świadka były konsekwentne tak co do przebiegu zdarzenia, jak i mienia, które w wyniku tej kradzieży utraciła.	
wyjaśnienia A. Ś. (1)	jak w pkt 1.1.1.		
zeznania P. J.	jak w pkt. 1.1.1		
zeznania P. Ż.	jak w pkt. 1.1.1		
1.1.9	wyjaśnienia A. Ś. (1)	w odniesieniu do tego czynu A. Ś. (1) wyjaśnił kategorycznie, że w tym miejscu był sam. Sąd nie znalazł powodów, dla których w tym konkretnym przypadku oskarżony miałby wyjaśniać niezgodnie z prawdą i	

		<p>ukrywać udział P. S., skoro w trakcie postępowania wyjawiał, w jakich zdarzeniach faktycznie P. S. brał udział. Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie wartości zabranego mienia w postaci pieniędzy są spójne z zeznaniami pokrzywdzonej.</p> <p>P. S. przyznał się wprawdzie do tego czynu, niemniej jego wyjaśnienia są lakoniczne, odnoszą się bliżej nie sprecyzowanego miejsca na Placu (...), gdzie w popełnieniu czynu mieli brać udział A. Ś. (1) i T. C., co jest niespójne z tym co podał A. Ś. (1), ale także z zeznaniami B. N., która zeznawała, że w jej miejscu zamieszkania pojawił się tylko jeden mężczyzna podający się za pracownika "kablówki".</p>	
zeznania B. N.	<p>Zeznania spójne, logiczne, rzeczowe, świadek opisała przebieg zdarzenia szczegółowo, w wyniku którego dokonano kradzieży na jej szkodę, nie rozpoznała wprawdzie A. Ś. (1) niemniej spowodowane to było upływem czasu od chwili zdarzenia oraz zachowaniem samego oskarżonego, który odwracał się bokiem. Zeznania świadka odnośnie sposobu działania oskarżonego odnośnie podawania się za pracownika telewizji kablowej były zgodne z zeznaniami innych</p>		

	<p>pokrzywdzonych działaniem oskarżonego A. Ś. (1) działającego samodzielnie lub wspólnie z T. C..</p>		
<p>zeznania P. J.</p>	<p>jak w pkt. 1.1.1</p>		
<p>zeznania P. Ż.</p>	<p>jak w pkt. 1.1.1</p>		
<p>1.1.10</p>	<p>wyjaśnienia A. Ś. (3)</p>	<p>jak w pkt 1.1.1</p>	
<p>zeznania K. P. (1)</p>	<p>były spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek szczegółowo odniósł się do okoliczności związanych z wpuszczeniem oskarżonych A. Ś. (1) i T. C. do mieszkania oraz utraty mienia w postaci pieniędzy. Zeznania świadka znajdowały potwierdzenie w zeznaniach innych pokrzywdzonych, którzy opisali tożsamy sposób zachowania oskarżonych, jak również w wyjaśnieniach oskarżonego A. Ś. (1), który nie zaprzeczał, że był w mieszkaniu świadka wspólnie z T. C., z którego zabrali "2.000 zł z groszem". Wiarygodności zeznań świadka nie podważa nierozpoznanie oskarżonych. Od zdarzenia upłynął znaczny wpływ czasu, a oskarżeni w mieszkaniu pokrzywdzonej przebywali nie dłużej niż 5 min. Ponadto oskarżona jest osobą starszą, której zdolność spostrzegania z</p>		

	racji wieku może być obniżona.		
potwierdzenie złożenia reklamacji	dokument spójny z zeznaniami K. P. (1). Niekwestionowany przez strony postępowania, nie budził zastrzeżeń Sądu odnośnie autentyczności i prawdziwości zawartych w nim danych.		
zeznania P. J.	jak w pkt. 1.1.1		
zeznania P. Ż.	jak w pkt. 1.1.1		
1.1.11	wyjaśnienia A. Ś. (1)	jak w pkt 1.1.1	
zeznania Z. D.	zasługiwały na obdarzenie przymiotem wiarygodności. Świadek wprawdzie nie rozpoznał oskarżonych A. Ś. (3) i T. C., co z uwagi na to, że widziała ich pierwszy raz i to w dniu zdarzenia, które miało miejsce 25 maja 2016 roku jest zrozumiałe, niemniej konsekwentnie, logicznie i rzeczowo odniosła się do okoliczności zdarzenia. Świadek potwierdziła, że wpuściła w do mieszkania mężczyzn podających się za pracowników telewizji kablowej oraz, że na skutek tej wizyty utraciła złotą monetę 20 USD z początku XX wieku o wartości ok. 3.000 zł. Zeznania świadka odnośnie sposobu działania sprawców były spójne w tym zakresie		

	z zeznaniami pozostałych pokrzywdzonych.	
wydruk zdjęcia monety	treść dokumentu była spójna z zeznaniami Z. D.. Niekwestionowany przez strony postępowania, nie budził zastrzeżeń Sądu.	
zeznania B. Ż.	Wiarygodne w całości. Świadek w sposób rzeczowy, spójny i logiczny odniósł się do okoliczności dotyczących kradzieży mienia z mieszkania Z. D.. Zeznania świadka znajdują potwierdzenie z zeznaniami Z. D..	
zeznania P. J.	jak w pkt. 1.1.1	
zeznania P. Ż.	jak w pkt. 1.1.1	
1.1.12	zeznania Z. O.	Depozycje spójne, logiczne, świadek jednoznacznie potwierdził, że kwota pieniędzy, którą utracił to 300 zł, w pozostałym zakresie jego zeznania były zbieżne z opisem zdarzenia, które przedstawił bezpośrednio po zdarzeniu. Świadek nie rozpoznał sprawcy, uzasadniając to krótkim czasem, jaki był on w mieszkaniu, jak również tym, że przez cały czas skupiony był na telewizorze, który miał rzekomo podlegać serwisowaniu.
wyjaśnienia A. Ś. (1)	przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu	

		<p>nie budziło wątpliwości sądu. Oskarżony w sposób szczerzy i logiczny opisał przebieg zdarzenia, które miało miejsce 21 listopada 2016 roku w W. przy ul. (...) poczynając od przypadkowego wybrania adresu przez podanie się za pracownika (...), aż do wskazania zabranych z mieszkania rzeczy i pozostawienia portfela na klatce schodowej. Prawdziwość wyjaśnień oskarżonego potwierdzają zeznania pokrzywdzonego Z. O. oraz oskarżonego P. S. w zakresie, w jakim wskazał, że A. Ś. (1) wchodził od mieszkań pokrzywdzonych, podając się za pracownika (...).</p>	
protokół oględzin mieszkania		<p>sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, niezainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem niemających powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy, nie budził wątpliwości do co autentyczności i wiarygodności. Współ z innymi dowodami tworzy spójną i logiczną całość wzajemnie się uzupełniającą. Niekwestionowany przez strony w toku procesu.</p>	
zeznania P. J.		jak w pkt. 1.1.1	
zeznania P. Ż.		jak w pkt. 1.1.1	

	<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>biegli rzetelnie i wyczerpująco przedstawili wnioski co do stanu psychicznego oskarżonego A. Ś. (1) w czasie czynów w oparciu o wnikliwą analizę materiałów zgromadzonych w aktach sprawy i badanie ambulatoryjne oskarżonego. Wnioski nie były dowolne, ani niezrozumiałe. Sporządzona przez specjalistów w swojej dziedzinie legitymujących się odpowiednim zakresem kompetencji, wiedzy i doświadczenia nie budziła zastrzeżeń sądu. Niekwestionowana przez strony procesu. Treść opinii i wnioski w niej zawarte Sąd podzielił w całości.</p>	
<p>karta karna</p>	<p>wiarygodne źródło dowodowe. Dokument sporządzony przez uprawnione do tego osoby w zakresie ich kompetencji. Niekwestionowany przez strony co do prawdziwości i rzetelności zawartych w nim treści. Sąd również nie znalazł powodów do kwestionowania tego dowodu z urzędu.</p>		
<p>odpisy wyroków</p>	<p>w toku postępowania nie ujawniły się okoliczności, które świadczyłyby, że dokumenty te zostały sporządzone nierzetelnie. Żadna ze stron nie zgłaszała uwag odnośnie ich autentyczności.</p>		

	Sporządzone przez osoby do tego powołane w ramach ich kompetencji i w zakresie zadań, nie budziły wątpliwości Sądu.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.2	częściowo zeznania E. T.	z uwagi na śmierć świadka, nie było możliwe zidentyfikowanie i poczynienie dokładnych ustaleń odnośnie utraty przez pokrzywdzoną 30-40 srebrnych monet oraz srebrnego zegarka. W postpowaniu przygotowawczym nie opisano szczegółowo tychże monet. Ponadto sam oskarżony A. Ś. (1) kategorycznie zaprzeczył jakoby poza złotym zegarkiem zabrał jeszcze inne przedmioty znajdujące się w mieszkaniu pokrzywdzonej. Oskarżony P. S. wyjaśnił, że oskarżeni A. Ś. (2) i T. C. pokazali mu jedynie skradziony z mieszkania przy ul. (...) złoty zegarek.	
wyjaśnienia T. C.	fakt nieprzyznania się oskarżonego do zarzucanych mu czynów oraz jego wyjaśnienia,		

	<p>które w znacznej mierze sprowadzają się do zasłaniania się niepamięcią wydarzeń, Sąd uznał za przyjętą linię obrony zmierzającą wyłączenie do uniknięcia odpowiedzialności.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego były bowiem sprzeczne z wyjaśnieniami A. Ś. (1), który wskazał miejsca i przybliżony czas wspólnego działania z T. C.. Ponadto pokrzywdzeni (Z. D., K. P. (1), B. M. (1), A. L., A. G., E. T., K. M.) również zeznali, że do ich mieszkania przyszło dwóch mężczyzn. Niektórzy z nich (K. M., B. M. (1), B. F. (1), rozpoznali go w czasie okazania na monitoringu oraz na sali rozpraw.</p>		
<p>opinia z badań daktyloskopijnych</p>	<p>nieprzydatna dla wyjaśnienia okoliczności sprawy z uwagi na brak ujawnienia śladów linii papilarnych spełniających kryteria kwalifikacyjne do badań porównawczych.</p>		
	<p>wyjaśnienia P. S.</p>	<p>w zakresie w jakim oskarżony stwierdził w trakcie postępowania sądowego, że nie pamięta aby złożył w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnienia o odczytanej treści nie zasługiwały na obdarzenie przymiotem wiarygodności. Należy wskazać, że oskarżony po okazaniu protokołu wyjaśnień potwierdził, że znajdują się na nim</p>	

		<p>jego podpisy. W toku postępowania nie ujawniły się okoliczności, które świadczyłyby o tym, że wyjaśnienia oskarżonego zostały przepisane i to w sposób odmienny od uprzednio złożonych. Twierdzenia oskarżonego stanowią linię obrony, która nie wytrzymuje konfrontacji ze zgromadzonym materiałem dowodowym.</p>
	<p>zeznania B. M. (2)</p>	<p>nieprzydatne dla wyjaśnienia okoliczności niniejszej sprawy, za wyjątkiem potwierdzenia, że ona i sąsiadka B. F. (1) utraciły mienie na skutek kradzieży.</p>
<p>zeznania P. G.</p>	<p>nie miały istotnego znaczenia dla wyjaśnienia okoliczności sprawy w kontekście zarzucanych oskarżonym czynów. Świadek potwierdził, że zastawiony w lombardzie przez A. Ś. (1) pierścionek należało do jego byłej żony, która pozostaje obecnie z A. Ś. (1) w związku.</p>	
<p>zeznania A. K.</p>	<p>nie miały istotnego znaczenia dla wyjaśnienia okoliczności sprawy w kontekście zarzucanych oskarżonym czynów. Świadek potwierdził, że wspólnie z A. Ś. (1) zastawili w lombardzie pierścionek stanowiący jej własności.</p>	
<p>zeznania B. W.</p>	<p>świadek potwierdził jedynie, że sporządził</p>	

	okazaną mu notatkę urzędową, jednakże nie pamiętał szczegółów zdarzenia. W konsekwencji zeznania świadka nie miały istotnego znaczenia dla sprawy.		
zeznania Z. G.	nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem świadek odniósł się do okoliczności, które nie stanowiły przedmiotu rozpoznania sprawy niniejszej, a potwierdzały jedynie, że w dniu 4 lutego 2016 roku spotkał się z T. C., co wyklucza jego udział w zdarzeniu, które miało miejsce w mieszkaniu K. M..		
zeznania B. C.	nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ świadek odniósł się do okoliczności, które nie stanowiły przedmiotu rozpoznania sprawy niniejszej. Świadek nie posiadał szczegółowej wiedzy odnośnie tego, o której godzinie i gdzie dokładnie przebywał oskarżony T. C. w dniu 4 sierpnia 2016 roku.		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	Ia, VIIa	A. Ś. (1), T. C.

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p>Odpowiedzialności karnej z art. 278 § 1 kk podlega ten kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą.</p> <p>Przedmiotem ochrony jest mienie. Od strony przedmiotowej czyn ten polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej. Zaborem będzie wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby uprawnionej i objęcie jej własnym władaniem. Jest to działanie bezprawne, które godzi w prawa innej osoby - właściciela, posiadacza, dzierżyciela. Kradzież jest przestępstwem umyślnym, którego dopuścić się można jedynie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Sprawca powinien działać w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, co oznacza że chce z zabraną rzeczą postąpić jak z własną. Wskazać również należy, że czyn określony w art. 278 § 1 kk należy do tzw. przestępstw przepołowionych, dla których istnienia konieczne jest stwierdzenie przekroczenia wskazanej przez ustawodawcę wartości mienia.</p>		

Art. 64 § 1 kk stanowi, że jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Natomiast w myśl art. 18 § 1 kk odpowiada za sprawstwo nie tylko ten, kto wykonuje czyn zabroniony sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, ale także ten, kto kieruje wykonaniem czynu zabronionego przez inną osobę lub wykorzystując uzależnienie innej osoby od siebie, polega jej wykonanie takiego czynu.

Zawarte w art. 18 § 1 k.k. znamię współsprawstwa, jakim jest "wspólne i w porozumieniu wykonywanie czynu zabronionego realizuje także ten współdziałający, który nie biorąc osobiście udziału w czynności sprawczej tego czynu, swoim zachowaniem zapewnia realizację uzgodnionego z tą osobą wspólnego przestępczego zamachu. Wkład w realizację znamienia skutkowego w ramach

przyjętego między sprawcami działającymi w porozumieniu podziału ról, musi być jednak na tyle istotny, by można było przyjąć, że umożliwił on, a nie tylko ułatwił wykonanie wspólnego zamiaru (zob. Wyrok SA we Wrocławiu z dnia 27 listopada 2019 r., II AKa 152/19, Lex 2764877). Działanie wspólnie i w porozumieniu nie ogranicza się do takich sytuacji, gdy wszystkie elementy i przebieg podjętego działania wynikają z uprzedniego uzgodnienia między współdziałającymi, lecz mieści w sobie również takie działania, których podjęcie dyktuje, czy wymusza dynamiczny rozwój wydarzeń, o ile postawa współdziałającego nie dostarczy podstaw do przyjęcia, iż nie akceptuje on działań niezgodzonych, wykraczających poza zakres wstępnego porozumienia (zob. Wyrok SA w Łodzi z dnia 13 listopada 2019 r., II AKa 296/19, Lex 3188597).

Mając powyższe rozważania prawne na względzie i odnosząc je zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należało, że oskarżony A. Ś. (1) i T. C. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona kradzieży z art.

278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Z dowodów - w tym wyjaśnień A. Ś. (1) - w sposób jednoznaczny wynikało, że w dniu 4 lutego 2016 roku działając wspólnie i w porozumieniu z T. C., udali się do zamieszkałej w lokalu nr (...) przy ul. (...) K. M., weszli do mieszkania podając się za pracowników telewizji kablowej, po czym odwracając uwagę pokrzywdzonej, dokonywali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci trzech złotych pierścionków o wartości ok. 6.000 zł i opuścili mieszkanie. Fakt zaboru mienia K. M. przez oskarżonych nie był kwestionowany i jako taki nie budził wątpliwości. Poza sporem jest również to, że dokonując zaboru biżuterii oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali bezprawnie, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postępowali każdorazowo jak z rzeczami własnymi. Po objęciu nad nimi władania dokonywali bowiem ich sprzedaży, a następnie dzieli się uzyskanymi w ten sposób pieniędzmi. W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali umyślnie z zamiarem bezpośredni obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami.

Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżeni bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej weszli na zaproszenie pokrzywdzonej do mieszkania, a następnie odwrócili jej uwagę, by w tym czasie znaleźć i zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe rzeczy, w tym przypadku biżuterię w postaci pierścionków. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już karany, w tym za przestępstwa kradzieży.

Jednocześnie dla odpowiedzialności karnej oskarżonych A. Ś. (1) i T. C. pozostaje bez znaczenia fakt, czy każdy z nich swoim zachowaniem wypełnił faktycznie wszystkie znamiona przestępstwa kradzieży. Należy bowiem wskazać, że A. Ś. (1) i T. C. nawet jeżeli wchodząc do mieszkania pokrzywdzonej nie mieli uzgodnionego podziału ról, za wyjątkiem podania się za pracowników telewizji kablowej i celu jakim był zamiar kradzieży mienia, to dostosowując

się do dynamiki i rozwoju sytuacji oraz zachowania pokrzywdzonej jeden z nich bądź odwracał uwagę pokrzywdzonej prosząc o fakturę, rachunek, umowę czy przełączanie kanałów, bądź też opuszczał pokój w celu sprawdzenia dekodera, zapewniając sobie lub drugiemu czas na zabór wartościowych rzeczy, przy czym każdy z nich w pełni akceptował zachowanie drugiego i każdy z nich obejmował swą świadomością i wolą wszelkie zachowania drugiego współsprawcy. Nie sposób jednocześnie uznać, że oskarżeni nie akceptowali swoich działań, nawet jeśli te nie były uzgodnione wcześniej w całości.

Oskarżony A. Ś. (1) był wcześniej karany, przy czym wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 15 stycznia 2004 r. w sprawie o sygn akt (...) został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 kk, za które wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od dnia 7 marca 2011 r. do dnia 12 sierpnia 2012 r., objętym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt (...). Tym samym mając na uwadze powyższe oraz datę popełnienia zarzucanego mu czynu, stwierdzić należało, że czynu tego A. Ś. (1)

dopuszczył się w warunkach powrotu do przestępstwa w rozumieniu art. 64 § 1 kk.			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Ic, VIIIc	A. Ś. (1), T. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Mając powyższe rozważania prawne na względzie i odnosząc je zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należało, że oskarżony A. Ś. (1) i T. C. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona kradzieży z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Z dowodów - w tym wyjaśnień A. Ś. (1) - w sposób jednoznaczny wynikało, że w dniu 23 marca 2016 roku działając wspólnie i w porozumieniu z T. C., udali się do zamieszkałej w lokalu nr (...) przy ul. (...) A. G., weszli do mieszkania podając się za pracowników telewizji kablowej, po czym odwracając uwagę pokrzywdzonej, dokonywali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 600 zł i opuścili mieszkanie. Fakt zaboru mienia A. G. przez oskarżonych nie był</p>			

kwestionowany i jako taki nie budził wątpliwości. Poza sporem jest również to, że dokonując zaboru pieniędzy oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali bezprawne, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postępowali każdorazowo jak z rzeczami własnymi. Po objęciu władztwa nad pieniędzmi dokonali ich podziału między sobą. W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali umyślnie z zamiarem bezpośredni obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżeni bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej weszli na zaproszenie pokrzywdzonej do mieszkania, a następnie odwrócili jej uwagę, by w tym czasie znaleźć i zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe rzeczy, w tym przypadku pieniądze. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już

<p>karany, w tym za przestępstwa kradzieży.</p> <p>W zakresie działania A. Ś. (1) i T. C. wspólnie i w porozumieniu jak w pkt 3.1 (Ia, VIIIa).</p> <p>W zakresie popełnienia czynu w warunkach recydywy jak w pkt 3.1. (Ia, VIIIa).</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Id, VIII d	A. Ś. (1), T. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Mając powyższe rozważania prawne na względzie i odnosząc je zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należało, że oskarżony A. Ś. (1) i T. C. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona kradzieży z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Z dowodów - w tym wyjaśnień A. Ś. (1)- w sposób jednoznaczny wynikało, że w dniu 6 lipca 2016 roku działając wspólnie i w porozumieniu z T. C., udali się do zamieszkałej w lokalu nr (...) przy (...) A. L., weszli do mieszkania podając się za pracowników telewizji kablowej, po czym odwracając uwagę pokrzywdzonej, dokonywali zaboru w celu</p>			

przywłaszczenia mienia w postaci biżuterii ze złota i srebra, tj. 12 złotych pierścionków, tj. 3 sygnetów damskich z szafirem i cyrkoniami, 1 pierścionka złotego z szafirem i cyrkoniami, 1 z oczkiem koralu, 2 z cyrkonią, 1 z oczkiem z perły, 1 w kształcie litery V z cyrkonią, 1 sygnetu dmuchanego z łaką granatową, 1 sygnetu z szafirem, 1 pierścionka z cyrkonią w kształcie koszyczka z białego złota; zawieszek złotych, a mianowicie kulki, kwadracika z cyrkonią w białym złocie, słońca Tybetu, kotwicy, 2 w kształcie słoników, jednej gładkiej blaszki z wygrawerowanym znakiem zodiaku - wodnik, zawieszki w kształcie tzw. kiesy z wygrawerowanym znakiem dolara, w kształcie owalu z greckim ażurowym motywem, kolczyków: pereł, okrągłych zwijanych, owalnych z cyrkonią oprawioną w białe złoto; bransoletki o grubości ok. 5 mm; 3 łańcuszków - 2 małych i 1 większego, biżuterii srebrnej: klipsów, grubego łańcuszka z zawieszka w komplecie z klipsami, łańcuszka z zawieszka w kształcie serca, pierścionka z cyrkoniami, pierścionka z laku z prostokątnym oczkiem z cyrkoniami, kolczyków ze srebra z okrągłym korałem w kolorze

ciemnoczerwonym, zawieszki srebrnej w kształcie liścia z koralem w kolorze czerwonym w środku, 2 łańcuszków srebrnych - jednego plecionego, a drugiego płaskiego z zawieszka w kształcie serduszka, która była otwierana, pierścionka firmy (...) wykonanego z laki z domieszką srebra i cyrkonii o łącznej wartości ok. 17.000 zł i opuścili mieszkanie. Fakt zaboru mienia A. L. przez oskarżonych nie był kwestionowany i jako taki nie budził wątpliwości. Poza sporem jest również to, że dokonując zaboru pieniędzy oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali bezprawnie, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postępowali każdorazowo jak z rzeczami własnymi. Po objęciu nad nimi władania dokonywali bowiem ich sprzedaży, a następnie dzieli się uzyskanymi w ten sposób pieniędzmi. W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali umyślnie z zamiarem bezpośredni obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżeni bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej weszli na

zaproszenie pokrzywdzonej do mieszkania, a następnie odwrócili jej uwagę, by w tym czasie znaleźć i zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe rzeczy, w tym przypadku biżuterii. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już karany, w tym za przestępstwa kradzieży.

W zakresie działania A. Ś. (1) i T. C. wspólnie i w porozumieniu jak w pkt 3.1 (Ia, VIIIa).

W zakresie popełnienia czynu w warunkach recydywy jak w pkt 3.1. (Ia, VIIIa).

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Ie, VIIIe	A. Ś. (1), T. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Mając powyższe rozważania prawne na względzie i odnosząc je zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należało, że			

oskarżony A. Ś. (1) i T. C. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona kradzieży z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Z dowodów - w tym wyjaśnień A. Ś. (1)- w sposób jednoznaczny wynikało, że w dniu 9 września 2016 roku działając wspólnie i w porozumieniu z T. C., udali się do zamieszkałej w lokalu nr (...) przy ul. (...) J. D., weszli do mieszkania podając się za pracowników telewizji kablowej, po czym odwracając uwagę pokrzywdzonej, dokonywali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej biżuterii, tj. obrączki złotej i trzech pierścionków: z turkusem, z kamieniem przypominającym szafir oraz z kwarcem koloru różowego powodując szkodę w wysokości ok. 4.000 zł i opuścili mieszkanie. Fakt zaboru mienia J. D. przez oskarżonych nie był kwestionowany i jako taki nie budził wątpliwości. Poza sporem jest również to, że dokonując zaboru pieniędzy oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali bezprawne, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postępowali każdorazowo jak z rzeczami własnymi. Po objęciu nad nimi władania dokonywali bowiem ich sprzedaży, a następnie dzielił się uzyskanymi w

ten sposób pieniędzmi. W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali umyślnie z zamiarem bezpośredni obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżeni bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej weszli na zaproszenie pokrzywdzonej do mieszkania, a następnie odwrócili jej uwagę, by w tym czasie znaleźć i zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe rzeczy, w tym przypadku biżuterię. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już karany, w tym za przestępstwa kradzieży.

W zakresie działania A. Ś. (1) i T. C. wspólnie i w porozumieniu jak w pkt 3.1 (Ia, VIIIa).

W zakresie popełnienia czynu w warunkach recydywy jak w pkt 3.1. (Ia, VIIIa).

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	If	A. Ś. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Mając powyższe rozważania prawne na względzie i odnosząc je zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należało, że oskarżony A. Ś. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona kradzieży z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Z dowodów - w tym wyjaśnień A. Ś. (1)- w sposób jednoznaczny wynikało, że w dniu 12 października 2016 roku udał się do zamieszkałej w lokalu nr (...) przy ul. (...) B. N., wszedł do mieszkania podając się za pracownika telewizji kablowej, po czym odwracając uwagę pokrzywdzonej, dokonywał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 5.000 zł, a następnie opuścił mieszkanie. Fakt zaboru mienia B. N. przez oskarżonego A. Ś. (2) nie był kwestionowany i jako taki nie budził wątpliwości. Opuszczając mieszkania z pieniędzmi pokrzywdzonej, oskarżony pozbawił ją władztwa nad nim, nie posiadając ku temu ani podstawy</p>			

prawnej, ani faktycznej. Oskarżony popełnił zarzucany mu czyn działając umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim na co wskazując okoliczności sprawy, zwłaszcza to, że oskarżony świadomie podał się za pracownika telewizji kablowej, odwrócił uwagę pokrzywdzonej, a później zabrał umieszczone w torebce pieniądze. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już karany, w tym za przestępstwa kradzieży.

W zakresie popełnienia czynu w warunkach recydywy jak w pkt 3.1. (Ia, VIIIa).

Jednocześnie okoliczności sprawy nie pozwoliły uznać, że A. Ś. (1) przypisanego mu czynu dokonał działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym P. S., na co wskazywały stanowcze wyjaśnienia oskarżonego A. Ś. (1). W tej sytuacji Sąd stwierdził, że oskarżony A. Ś. (1) działał sam, dostosowując do tychże ustaleń opis przypisanego mu czynu.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Ig, VIII f	A. Ś. (1), T. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Mając powyższe rozważania prawne na względzie i odnosząc je zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należało, że oskarżony A. Ś. (1) i T. C. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona kradzieży z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Z dowodów - w tym wyjaśnień A. Ś. (1) - w sposób jednoznaczny wynikało, że w dniu 23 września 2016 roku działając wspólnie i w porozumieniu z T. C., udali się do zamieszkałej w lokalu nr (...) przy ul. (...) K. P. (1), weszli do mieszkania podając się za pracowników telewizji kablowej, po czym odwracając uwagę pokrzywdzonej, dokonywali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 2.670 zł i opuścili mieszkanie. Fakt zaboru mienia K. P. (1) przez oskarżonych nie był kwestionowany i jako taki nie budził wątpliwości. Poza sporem jest również to, że dokonując zaboru pieniędzy oskarżeni A.</p>			

Ś. (1) i T. C. działali bezprawne, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postępowali każdorazowo jak z rzeczami własnymi. Po objęciu władztwa nad pieniędzmi dokonali ich podziału między sobą. W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali umyślnie z zamiarem bezpośredni obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżeni bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej weszli na zaproszenie pokrzywdzonej do mieszkania, a następnie odwrócili jej uwagę, by w tym czasie znaleźć i zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe rzeczy, w tym przypadku pieniądze. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już karany, w tym za przestępstwa kradzieży.

W zakresie działania A. Ś. (1) i T. C. wspólnie i w

<p>porozumieniu jak w pkt 3.1 (Ia, VIIIa).</p> <p>W zakresie popełnienia czynu w warunkach recydywy jak w pkt 3.1. (Ia, VIIIa).</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	Ih, VIIIg	A. Ś. (1), T. C.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Mając powyższe rozważania prawne na względzie i odnosząc je zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należało, że oskarżony A. Ś. (1) i T. C. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona kradzieży z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Z dowodów - w tym wyjaśnień A. Ś. (1)- w sposób jednoznaczny wynikało, że w dniu 25 maja 2016 roku działając wspólnie i w porozumieniu z T. C., udali się do zamieszkałej w lokalu nr (...) przy ul. (...) Z. D., weszli do mieszkania podając się za pracowników telewizji kablowej, po czym odwracając uwagę pokrzywdzonej, dokonywali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej monety 20 USD z początku XX wieku</p>			

o wartości około 3.000 zł i opuścili mieszkanie. Fakt zaboru mienia Z. D. przez oskarżonych nie był kwestionowany i jako taki nie budził wątpliwości. Poza sporem jest również to, że dokonując zaboru pieniędzy oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali bezprawne, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postępowali każdorazowo jak z rzeczami własnymi. Po objęciu nad nimi władania dokonywali bowiem ich sprzedaży, a następnie dzieli się uzyskanymi w ten sposób pieniędzmi. W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali umyślnie z zamiarem bezpośredni obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżeni bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej weszli na zaproszenie pokrzywdzonej do mieszkania, a następnie odwrócili jej uwagę, by w tym czasie znaleźć i zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe rzeczy, w tym przypadku złotą monetę. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych

<p>psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już karany, w tym za przestępstwa kradzieży.</p> <p>W zakresie działania A. Ś. (1) i T. C. wspólnie i w porozumieniu jak w pkt 3.1 (Ia, VIIIa).</p> <p>W zakresie popełnienia czynu w warunkach recydywy jak w pkt 3.1. (Ia, VIIIa).</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	IIa, V, IXa	A. Ś. (1), P. S., T. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Odpowiedzialność karną za przestępstwo z art. 276 kk ponosi kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłączenie rozporządzać.</p> <p>Pojęcie dokumentu jako przedmiotu wykonawczego przestępstwa z art. 276 kk należy rozumieć zgodnie z art. 115 § 14 kk. Brak uprawnienia do wyłącznego rozporządzenia odnosi się przede wszystkim do dokumentu</p>			

niezwiązanego ze sferą praw i obowiązków sprawcy omawianego przestępstwa. Przepis art. 276 kk uznaje za występki nie kradzież dokumentu, ale jego niszczenie, uszkodzenie, czynienie bezużytecznym, ukrycie lub usunięcie i to wtedy, gdy sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać dokumentem. Zasadne jest przypisanie sprawcy kradzieży dokumentu innego niż określony w art. 275 kk występkowi z art. 276 kk, o ile z kradzieżą będzie łączyła się któraś z czynności czasownikowych określonych w art. 276 kk, np. ukrycie przez sprawcę dokumentu (zob. Wyrok SN z dnia 3 grudnia 2012 r. III KK 45/12, Lex 1231572).

Natomiast zgodnie z art. 275 § 1 kk karze podlega kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza.

Przypisanie oskarżonym odpowiedzialności również za realizację znamion czynów określonych w art. 275 § 1 kk i art. 276 kk wymaga ustalenia, że dokonując zaboru mienia, swoim zamiarem obejmował również dokonanie kradzieży, usunięcia, czy też ukrycia dokumentów

wymienionych w powołanych przepisach (zob. Wyrok SA w Katowicach z dnia 24 maja 2013 r. II AKa 563/12, Lex 1378466).

Odpowiedzialności karnej z art. 278 § 1 kk podlega ten kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Zgodnie z § 5 art. 278 kk przepisy § 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do kradzieży energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Przepis art. 278 § 5 kk penalizuje kradzież "karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego", niezależnie od tego, jaki charakter ma owa karta, jeżeli tylko umożliwi ona dokonanie takiej wypłaty oraz niezależnie od kwoty, jaką można nią pobrać w takim automacie.

W świetle powyższych rozważań przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło z całą pewnością stwierdzić, że oskarżeni A. Ś. (1), T. C. i P. S. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona występku z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. W sprawie niniejszej bezspornym jest, że oskarżony A. Ś. (2), T. C. i P. S. działając wspólnie i w porozumieniu udali się w dniu 1 lipca 2016 roku

do B. M. (1) mieszkającej przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) w W., przy czym do mieszkania weszli A. Ś. (1) i T. C..

Następnie podając się za pracowników telewizji kablowej, po rozproszeniu uwagi pokrzywdzonej, dokonali zaboru skórzanego portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 1200 zł oraz dowodu osobistego nr (...), dwóch kart bankomatowych banku (...), karty kredytowej (...), karty Banku (...), dwóch kart bankomatowych banku (...) S.A., dwóch kart kredytowych banku (...) S.A. uprawniających do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Poza sporem pozostaje zatem fakt, że dowód osobisty stanowił dokument stwierdzający tożsamość pokrzywdzonej, zaś karty bankomatowe uprawniały do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Dokonując zaboru portfela z zawartością pieniędzy, kart bankomatowych i dowodu osobistego oskarżeni A. Ś. (1), T. C. i P. S. działali bezprawne, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postąpili jak z rzeczami własnymi. Po opuszczeniu mieszkania oskarżeni usunęli prawo jazdy o nr (...) i dowód rejestracyjny pojazdu marki M.

(...) o nr rej. (...), którymi nie mieli prawa wyłączenie rozporządzać. Prawo jazdy oraz dowód rejestracyjny jako nośniki informacji, z którymi wiąże się określone prawo, stanowi dokument w rozumieniu art. 115 § 14 kk. Jednocześnie jako, że oskarżeni zabrali znajdujące się w portfelu prawo jazdy i dowód rejestracyjny wydane na dane pokrzywdzonej, to tylko ona oraz wystawca tychże dokumentów mogli nimi swobodnie rozporządzać. Oskarżeni A. Ś. (1), T. C. i P. S. zabierając te dokumenty, w żadnym razie nie mieli prawa, nimi wyłącznie rozporządzać, za wyjątkiem zwrotu osobie uprawnionej, czego nie uczynili. Prawo jazdy zostało znalezione w śmieciach podczas segregacji przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwo. Tym samym zachowanie oskarżonych było równoznaczne z usunięciem prawa jazdy i dowodu rejestracyjnego. Pokrzywdzona została pozbawiona możliwości dysponowania tymi dokumentami. Na skutek zachowania oskarżonych dokumenty te stały się niedostępne dla pokrzywdzonej.

W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości, że oskarżeni A. Ś. (1), T.

C. I P. S. działali umyślnie z zamiarem bezpośredni obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżeni bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej weszli na zaproszenie pokrzywdzonej do mieszkania, a następnie odwrócili jej uwagę, by w tym czasie znaleźć i zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe rzeczy. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już karany, w tym za przestępstwa kradzieży.

Jednocześnie dla odpowiedzialności karnej oskarżonych A. Ś. (1), T. C. i P. S. pozostaje bez znaczenia fakt czy każdy z nich swoim zachowaniem wypełnił faktycznie wszystkie znamiona przestępstwa kradzieży. Należy bowiem wskazać, że A. Ś. (1) i T. C. nawet jeżeli wchodząc do mieszkania pokrzywdzonej nie mieli uzgodnionego podziału ról, za wyjątkiem podania się za pracowników

telewizji kablowej i celu jakim był zamiar kradzieży mienia, to dostosowując się do dynamiki i rozwoju sytuacji oraz zachowania pokrzywdzonej jeden z nich bądź odwracał uwagę pokrzywdzonej prosząc o fakturę, rachunek czy umowę, bądź też opuszczał pokój w celu sprawdzenia dekodera, zapewniając drugiemu czas na zabór wartościowych rzeczy. W tym czasie oskarżony P. S. stał przed blokiem i pilnował rowerów oskarżonych, ale jednocześnie wiedział w jaki sposób działają A. Ś. (1) i T. C.. Korzystanie z rowerów było jak wynika z wyjaśnień A. Ś. (1) formą spędzania wolnego czasu, w trakcie którego po wypiciu kilku piw A. Ś. (1) i T. C. dokonywali kradzieży. Jego zadaniem było zatem pilnowanie, aby nie skradziono rowerów na których sprawcy sami przyjechali, aby sami nie stali się ofiarami kradzieży. Czynności wykonywane przez P. S. stanowiły zatem istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie. Jednocześnie stwierdzić należało, że obecność trzech współsprawców i podjęcie czynności łączących się czasowo z wypełnieniem znamion przestępstwa kradzieży, pozwoliła stwierdzić, że sprawcy wzajemnie akceptowali swoje zachowanie, a każdy z nich obejmował

swą świadomością i wolą wszelkie zachowania pozostałych oskarżonych.

W zakresie popełnienia czynu przez A. Ś. (1) w warunkach recydywy jak w pkt 3.1. (1a, VIIIa).

P. S. również był wcześniej kilkakrotnie karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w Warszawie z dnia 11 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 279 § 1 kk, za które wymierzono mu karę jednego roku pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od dnia 2 kwietnia 2011 r. do dnia 2 kwietnia 2011 roku, objętej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...) z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt (...). Tym samym stwierdzić należało, że czynu P. S. dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa w rozumieniu art. 64 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	IIc, IXc	A. Ś. (1), T. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W świetle powyższych rozważań przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło z całą pewnością			

stwierdzić, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona występku z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. W sprawie niniejszej bezspornym jest, że oskarżony A. Ś. (1) i T. C. działając wspólnie i w porozumieniu udali się w dniu w dniu 21 listopada 2016 roku do W. Z. mieszkającego przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) w W.. Następnie podając się za pracowników telewizji kablowej, po rozproszeniu uwagi pokrzywdzonego, dokonali zaboru skórzanego portfela z zawartością dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Poza sporem pozostaje zatem fakt, że dowód osobisty stanowił dokument stwierdzający tożsamość pokrzywdzonego, zaś karty bankomatowe uprawniały do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Dokonując zaboru portfela z zawartością kart bankomatowych i dowodu osobistego oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali bezprawne, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postąpili jak z rzeczami własnymi. Po opuszczeniu mieszkania usunęli prawo jazdy prawa jazdy nr (...) wystawione na dane W.

Z., którym nie mieli prawa wyłącznie rozporządzać. Prawo jazdy jako nośnik informacji, z którym wiąże się określone prawo, stanowił dokument w rozumieniu art. 115 § 14 kk. Jako, że oskarżeni zabrali znajdujące się w portfelu prawo jazdy wydane na dane pokrzywdzonego, to tylko on oraz wystawca tego dokumentu mogli nimi swobodnie rozporządzać. Oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. zabierając ten dokument, w żadnym razie nie mieli prawa, nimi wyłącznie rozporządzać, za wyjątkiem zwrotu osobie uprawnionej, względnie Policji, czego nie uczynili. Zachowanie oskarżonych bez wątpienia było równoznaczne z usunięciem prawa jazdy i pozbawieniem pokrzywdzonego możliwości dysponowania tymi dokumentem. Na skutek zachowania oskarżonych dokument ten stał się niedostępny dla pokrzywdzonego.

W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali umyślnie z zamiarem bezpośredni obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżeni bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej weszli na

zaproszenie
pokrzywdzonego do
mieszkania, a następnie
odwrócili jego uwagę, by w
tym czasie znaleźć i zabrać
w celu przywłaszczenia
wartościowe rzeczy.
Ponadto jasnym jest,
że oskarżony A. Ś.
(1) jako osoba dorosła
i w pełni poczytalna,
o czym świadczy
treść opinii biegłych
psychiatrów, doskonale
zdawał sobie sprawę, że
dokonując zaboru cudzej
własności, dopuszcza się
przestępstwa, zważywszy
że wcześniej był już
karany, w tym za
przestępstwa kradzieży.

W zakresie działania A. Ś.
(1) i T. C. wspólnie i w
porozumieniu jak w pkt 3.1
(Ia, VIIIa).

W zakresie popełnienia
czynu w warunkach
recydywy jak w pkt 3.1. (Ia,
VIIIa).

Jednocześnie mając na
względnie kwotę
skradzionych pieniędzy
znajdujących się w
portfelu, Sąd w granicach
zarzucanego oskarżonym
czynu dostosował jego opis
do dokonanych ustaleń
faktycznych w zakresie
zawartości skradzionego
portfela.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	IId	A. Ś. (1)
---	---	-----	-----------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>W świetle powyższych rozważań przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło z całą pewnością stwierdzić, że oskarżeni A. Ś. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. W sprawie niniejszej bezspornym jest, że oskarżony A. Ś. (2) i T. C. działając wspólnie i w porozumieniu udali się w dniu 4 sierpnia 2016 roku do Z. O. mieszkającego przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) w W.. Następnie podając się za pracownika telewizji kablowej, po rozproszeniu uwagi pokrzywdzonego, dokonał zaboru skórzanego portfela z zawartością karty klienta C., dowodu osobistego (...), karty bankomatowej banku (...) S.A. uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego oraz legitymacji ZUS. Poza sporem pozostaje zatem fakt, że dowód osobisty stanowił dokument stwierdzający tożsamość pokrzywdzonego, zaś karty bankomatowe uprawniały do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego. Dokonując zaboru portfela</p>	

z zawartością kart bankomatowych i dowodu osobistego oskarżony A. Ś. (1) działał bezprawne, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postąpił jak z rzeczami własnymi. Po opuszczeniu mieszkania usunął legitymację ZUS wystawioną na dane Z. O., którą nie miał prawa wyłącznie rozporządzać. Legitymacja ZUS jako nośnik informacji, z którym wiąże się określone prawo, stanowiła dokument w rozumieniu art. 115 § 14 kk. Jako, że oskarżony zabrał znajdującą się w portfelu legitymację ZUS wystawioną na dane pokrzywdzonego, to tylko on oraz wystawca tego dokumentów mogli nimi swobodnie rozporządzać. Oskarżony A. Ś. (1) zabierając ten dokument, w żadnym razie nie miał prawa, nim wyłącznie rozporządzać, za wyjątkiem zwrotu osobie uprawnionej, względnie Policji, czego nie uczynili. Zachowanie oskarżonego bez wątpienia było równoznaczne z usunięciem legitymacji ZUS i pozbawieniem pokrzywdzonego możliwości dysponowania tym dokumentem. Na skutek zachowania oskarżonych dokument ten stał się niedostępny dla pokrzywdzonego. W okolicznościach sprawy nie budziło również

żadnych wątpliwości, że oskarżony A. Ś. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednimi obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżony bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej wszedł na zaproszenie pokrzywdzonego do mieszkania, a następnie odwrócili jego uwagę, by w tym czasie znaleźć i zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe rzeczy. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już karany, w tym za przestępstwa kradzieży.

W zakresie popełnienia czynu w warunkach recydywy jak w pkt 3.1. (Ia, VIIa).

Jednocześnie mając na względzie kwotę skradzionych pieniędzy znajdujących się w portfelu, Sąd w granicach zarzucanego oskarżonym czynu dostosował jego opis do dokonanych ustaleń faktycznych w zakresie

zawartości skradzionego portfela.			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	IIb, IXb	A. Ś. (1), T. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle powyższych rozważań przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło z całą pewnością stwierdzić, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona występku z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. W sprawie niniejszej bezspornym jest, że oskarżony A. Ś. (1) i T. C. działając wspólnie i w porozumieniu udali się w dniu 4 sierpnia 2016 roku do B. F. (1) i J. F. zamieszkałych w lokalu nr (...) przy ul. (...) w W.. Następnie podając się za pracowników telewizji kablowej, po rozproszeniu uwagi pokrzywdzonej, dokonali zaboru pieniędzy w kwocie 350 zł i biżuterii w postaci 5 srebrnych pierścionków, srebrnego łańcuszka, naszyjnika z tworzywa sztucznego, portfela oraz dowodu osobistego (...), które skutkowało stratą w wysokości 950</p>			

zł. Poza sporem pozostaje zatem fakt, że dowód osobisty stanowił dokument stwierdzający tożsamość pokrzywdzonej. Dokonując zaboru portfela z zawartością dowodu osobistego, pieniędzy oraz biżuterii oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali bezprawne, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postąpili jak z rzeczami własnymi. Po opuszczeniu mieszkania usunęli legitymację emeryta wystawioną na dane B. F. (2), którą nie mieli prawa wyłącznie rozporządzać. Legitymacja emeryta jako nośnik informacji, z którym wiąże się określone prawo, stanowił dokument w rozumieniu art. 115 § 14 kk. Jako, że oskarżeni zabrali znajdującą się w portfelu legitymację emeryta wydaną na dane pokrzywdzonej, to tylko ona oraz wystawca tego dokumentu mogli nimi swobodnie rozporządzać. Oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. zabierając ten dokument, w żadnym razie nie mieli prawa, nim wyłącznie rozporządzać, za wyjątkiem zwrotu osobie uprawnionej, względnie Policji, czego nie uczynili. Zachowanie oskarżonych bez wątpienia było równoznaczne z usunięciem legitymacji emeryta i pozbawieniem pokrzywdzonej możliwości dysponowania tym dokumentem. Na

skutek zachowania oskarżonych dokument ten stał się niedostępny dla pokrzywdzonej.

W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali umyślnie z zamiarem bezpośredni obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżeni bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej weszli na zaproszenie pokrzywdzonej do mieszkania, a następnie odwrócili jej uwagę, by w tym czasie znaleźć i zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe rzeczy. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już karany, w tym za przestępstwa kradzieży.

W zakresie działania A. Ś. (1) i T. C. wspólnie i w porozumieniu jak w pkt 3.1 (Ia, VIIIa).

W zakresie popełnienia czynu w warunkach

recydywy jak w pkt 3.1. (Ia, VIIa).			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Ib, IV, VIIIb	A. Ś. (1), P. S., T. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Mając powyższe rozważania prawne na względzie i odnosząc je zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należało, że oskarżony A. Ś. (1), T. C. i P. S. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona kradzieży z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Z dowodów - w tym wyjaśnień A. Ś. (1)- w sposób jednoznaczny wynikało, że w dniu 23 lutego 2016 roku działając wspólnie i w porozumieniu z T. C. i P. S., udali się do zamieszkałej w lokalu nr (...) przy ul. (...) E. T., przy czym tylko A. Ś. (1) i T. C. weszli do mieszkania podając się za pracowników telewizji kablowej, po czym odwracając uwagę pokrzywdzonej, dokonywali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotego zegarka z 1940 r. o wartości 12.000 zł i opuścili mieszkanie. Fakt zaboru w/w złotego zegarka przez oskarżonych nie był kwestionowany,</p>			

za wyjątkiem srebrnych monet i srebrnego zegarka. W tym miejscu zasadnym jest wskazać, że oskarżony A. Ś. (1) konsekwentnie i stanowczo zaprzeczał, jakoby zabrał z mieszkania E. T. srebrne monety. Sąd powyższej okoliczności nie był w stanie w sposób jednoznaczny zweryfikować, albowiem pokrzywdzona E. T. zmarła, a jej zeznania z postępowania przygotowawczego budzą w tym zakresie wątpliwości. P. S. nie był w mieszkaniu pokrzywdzonej, zaś T. C. zasłonił się niepamięcią wydarzeń i nie przyznał się do popełnienia tego czynu. W tej sytuacji Sąd, nie mógł przyjąć, że istnieją nie budzące wątpliwości podstawy do uznania, że oskarżeni dokonali także wyjęcia spod władztwa E. T. srebrnych monet z XVII wieku o wartości ok. 15.000 zł oraz srebrnego zegarka, a w konsekwencji spowodowania łącznie strat w wysokości 39.000 zł. Skoro więc brak było pewności co do kradzieży srebrnych monet i srebrnego zegarka, Sąd dokonał zmiany przypisanego czynu poprzez doprecyzowanie stosownie do dokonanych w sposób niebudzący wątpliwości ustaleń faktycznych, że oskarżeni dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w

postaci złotego zegarka z 1940 roku o wartości 12.000 zł.

Poza sporem jest również to, że dokonując zaboru złotego zegarka oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali bezprawnie, wbrew woli osoby uprawnionej, a ze skradzionymi rzeczami postępowali każdorazowo jak z rzeczami własnymi. Po objęciu nad nimi władania dokonywali bowiem ich sprzedaży, a następnie dzieli się uzyskanymi w ten sposób pieniędzmi. W okolicznościach sprawy nie budziło również żadnych wątpliwości, że oskarżeni A. Ś. (1) i T. C. działali umyślnie z zamiarem bezpośredni obliczonym na zawładnięcie zabranymi rzeczami. Świadczyły o tym sposób i okoliczności popełnienia czynu. Oskarżeni bowiem świadomie podając się za pracowników telewizji kablowej weszli na zaproszenie pokrzywdzonej do mieszkania, a następnie odwrócili jej uwagę, by w tym czasie znaleźć i zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe rzeczy, w tym przypadku złotego zegarka z 1940 r. Ponadto jasnym jest, że oskarżony A. Ś. (1) jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, o czym świadczy treść opinii biegłych psychiatrów, doskonale zdawał sobie sprawę, że

<p>dokonując zaboru cudzej własności, dopuszcza się przestępstwa, zważywszy że wcześniej był już karany, w tym za przestępstwa kradzieży.</p> <p>W zakresie działania A. Ś. (1), T. C. i P. S. wspólnie i w porozumieniu jak w pkt 3.1 (IIa, V, VIXa).</p> <p>W zakresie popełnienia czynu przez A. Ś. (1) i P. S. odpowiednio w warunkach recydywy jak w pkt 3.1. (Ia, VIIa), (IIa, V, IXa).</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	XI	A. Ś. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
Kradzież należy do tzw. przestępstw przepołowionych. Oznacza to, że zakwalifikowanie czynu jako przestępstwo lub wykroczenie zależy od wartości mienia, którego zaboru dokonano bądź próbowano dokonać.			

Art. 119 k.w. stanowi, iż odpowiedzialności podlega kto kradnie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 500 zł. Kradzież z art. 119 § 1 k.w. stanowi dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w rozumieniu art. 278 § 1 k.k.

Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony A. Ś. (1) dokonał kradzieży mienia w postaci pieniędzy z pkt 7 na szkodę W. Z. w kwocie 100 zł i z pkt 12 na szkodę Z. O. w kwocie 300 zł, co wynika wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań pokrzywdzonych.

Jednakże biorąc pod uwagę kryterium wartościowe, które odnośnie kradzieży pieniędzy nie zostało spełnione, Sąd w tym zakresie dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynów w zakresie kradzieży pieniędzy z art. 278 § 1 kk na wykroczenie z art. 119 § 1 kw.

Jednocześnie wobec zmiany kwalifikacji prawnej czynów w zakresie kradzieży pieniędzy z art. 278 § 1 kk na wykroczenie z art. 119 § 1 kw Sąd wziął pod uwagę treść art. 45 § 1 kw zgodnie, z którym karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z

upływem 2 lat od zakończenia tego okresu (w brzmieniu zmienionym przez art. 2 ustawy z dnia 23 marca 2017 roku (Dz. U. 2017, poz. 966) zmieniającym ustawę kodeks wykroczeń z dniem 1 czerwca 2017 roku), jak również art. 6 ustawy zmieniającej. W art. 6 wskazano, iż do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy o przedawnieniu zawarte w ustawie, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął. Natomiast zgodnie z art. 45 § 1 kw w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 maja 2017 roku karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

W rozpoznawanej sprawie oskarżony A. Ś. (1) czynów w zakresie kradzieży pieniędzy zarzucanych punktach 7 i 12 dopuścił się odpowiednio w dniach 4 sierpnia 2016 roku i 21 listopada 2016 roku, tym samym karalność wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. ustała odpowiednio z dniem 4 sierpnia 2019 roku i 21 listopada 2019 roku. Wobec wystąpienia przesłanki procesowej

<p>określonej w art. 5 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie w zw. z art. 62 § 2 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie, tj. przedawnienia karalności Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie.</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania	XII	T. C.
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
<p>Kradzież należy do tzw. przestępstw przepołowionych. Oznacza to, że zakwalifikowanie czynu jako przestępstwo lub wykroczenie zależy od wartości mienia, którego zaboru dokonano bądź próbowano dokonać.</p> <p>Art. 119 k.w. stanowi, iż odpowiedzialności podlega kto kradnie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 500 zł. Kradzież z art. 119 § 1 k.w. stanowi dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w rozumieniu art. 278 § 1 k.k.</p> <p>Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony T. C. dokonał kradzieży mienia w postaci pieniędzy z pkt 7 na szkodę W. Z. w kwocie 100 zł, co wynika wyjaśnień oskarżonego A. Ś. (1) oraz zeznań pokrzywdzonego.</p>			

Jednakże biorąc pod uwagę kryterium wartościowe, które odnośnie kradzieży pieniędzy nie zostało spełnione, Sąd w tym zakresie dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu w zakresie kradzieży pieniędzy z art. 278 § 1 kk na wykroczenie z art. 119 § 1 kw.

Jednocześnie wobec zmiany kwalifikacji prawnej czynów w zakresie kradzieży pieniędzy z art. 278 § 1 kk na wykroczenie z art. 119 § 1 kw Sąd wziął pod uwagę treść art. 45 § 1 kw zgodnie, z którym karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu (w brzmieniu zmienionym przez art. 2 ustawy z dnia 23 marca 2017 roku (Dz. U. 2017, poz. 966) zmieniającym ustawę kodeks wykroczeń z dniem 1 czerwca 2017 roku), jak również art. 6 ustawy zmieniającej. W art. 6 wskazano, iż do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy o przedawnieniu zawarte w ustawie, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął. Natomiast

zgodnie z art. 45 § 1 kw w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 maja 2017 roku karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

W rozpoznawanej sprawie oskarżony T. C. czynu w zakresie kradzieży pieniędzy zarzucanego w pkt 7 dopuścił się w dniu 4 sierpnia 2016 roku, tym samym karalność wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. ustala z dniem 4 sierpnia 2019 roku. Wobec wystąpienia przesłanki procesowej określonej w art. 5 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie w zw. z art. 62 § 2 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenie, tj. przedawnienia karalności Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie.

#	3.5. Uniewinnienie	VI	P. S.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie pozwalał przypisać oskarżonemu P. S. sprawstwa			

przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 5.000 zł na szkodę B. N.. Oskarżony wprawdzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednakże wskazać należy, że wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie były chaotyczne i nieprecyzyjne. Ponadto oskarżony A. Ś. (1) wprost wskazał w sposób stanowczy, że tego dnia i w tym miejscu był sam. Nie towarzyszył mu P. S., który nigdy nie wchodził do mieszkań pokrzywdzonych. Przedstawiony przez oskarżonego A. Ś. (1) przebieg wydarzeń, spójny z relacją pokrzywdzonej, nie dawał podstaw do stwierdzenia, że oskarżony P. S. popełnił tenże czyn.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. Ś. (1)	I	Ia-Ih obejmujący czyny z pkt 1, 2, 3, 5, 8, 9, 10, 11	Uznając, że czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk, uwzględniając stopień winy sprawcy, społeczną szkodliwość czynu i konieczność realizacji celów kary.

Sąd nie dopatrzył się okoliczności wyłączających lub ograniczających wysoki stopień winy. Oskarżony osiągnął określony stopień dojrzałości, a w związku z tym powinien rozpoznać społeczne znaczenie popełnionych przez siebie czynów.

Popełnione przez oskarżonego czyny charakteryzował wysoki stopień społecznej szkodliwości, na który wpływ miało skierowanie przez oskarżonego swoich działań przeciwko mieniu należącym do osób starszych, motywacją jaką była chęć szybkiego zysku, działanie przestępcze skierowane było przeciwko wielu pokrzywdzonym, przy wykorzystaniu ich łatwowierności i prostolinijności.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił przyznanie się oskarżonego do zarzucanych czynów oraz złożenie wyjaśnień, które stały się podstawę ustaleń faktycznych, jak również krytyczny stosunek do popełnionych

			<p>przestępstw. Jako okoliczność obostrzającą Sąd uwzględnił działanie w warunkach recydywy, wielość osób pokrzywdzonych, ich wiek oraz rozmiar wyrządzonej szkody, działanie w sposób zaplanowany we współdziałaniu z inną bądź innymi osobami.</p>
A. Ś. (1)	II	IIa-IId obejmujący czyny z pkt 4, 6, 7 i 12	<p>Uznając, że czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk, uwzględniając stopień winy sprawcy, społeczną szkodliwość czynu i konieczność realizacji celów kary.</p> <p>Sąd nie dopatrył się okoliczności wyłączających lub ograniczających wysoki stopień winy. Oskarżony osiągnął określony stopień dojrzałości, a w związku z tym powinien rozpoznać społeczne znaczenie popełnionych przez siebie czynów.</p> <p>Popołnione przez oskarżonego czynu charakteryzował wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, na który wpływ miało skierowanie przez</p>

			<p>oskarżonego swoich działań przeciwko</p> <p>mieniu należącym do osób starszych, motywacja jaką była chęć szybkiego zysku.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił przyznanie się oskarżonego zarzucanych czynów oraz złożenie wyjaśnień, które stały się podstawę ustaleń faktycznych, jak również krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw.</p> <p>Jako okoliczność obostrzającą Sąd uwzględnił działanie w warunkach recydywy, wiek pokrzywdzonych, jak również to, że swoim działaniem godził w kilka dóbr prawnych, czego wyrazem była kumulatywna kwalifikacja prawna czynów.</p>
A. Ś. (1)	III	I, II	<p>Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk oraz art. 91 § 2 kk orzeczona została kara łączna 2 lat pozbawienia wolności przyjmująca za podstawę jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone za czyny popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk.</p> <p>Sąd zastosował zasadę asperacji z uwagi na bliski związek czasowy i przedmiotowy dokonanych przestępstw. Orzeczona kara powinna</p>

			<p>spełniać nie tylko cele prewencji indywidualnej, a zatem wpływać wychowawczo na postawę oskarżonego, ale także cele prewencji ogólnej i wpływać na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. W odniesieniu do oskarżonego A. Ś. (1) podkreślić należy, że wymiar tej kary – z racji krytycznego stosunku do popełnionych przestępstw, jak też podjęcie starań przez niego do prowadzenia ustabilizowanego trybu życia, mógł kształtować się przy zastosowaniu zasady asperacji zbliżonej do absprocji.</p>
P. S.	IV	1	<p>Wymierzając na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk karę 4 miesięcy pozbawienia wolności Sąd uwzględnił dyrektywny określone w art. 53 kk.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny. Oskarżony dokonał czynu będąc w pełni zdolnym do pokierowania swoim postępowaniem.</p> <p>Na korzyść oskarżonego przemawiało przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu. Do okoliczności obostrzających zaliczono działanie w warunkach recydywy, działania na szkodę osób w starszym</p>

			wieku oraz wysokość wyrządzonej szkody.
P. S.	V	2	<p>Wymierzając na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk karę 5 miesięcy pozbawienia wolności Sąd uwzględnił dyrektywny określone w art. 53 kk.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny. Na korzyść oskarżonego przemawiało przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu, charakter usuniętego dokumentu. Do okoliczności obostrzających zaliczono działanie w warunkach recydywy.</p>
P. S.	VII	IV, V	<p>Na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk Sąd jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Konieczność odbycia przez oskarżonego kary pozbawienia wolności spełni wymogi zarówno prewencji indywidualnej i generalnej, a także jest współmierna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości przestępstw, których dopuścił się oskarżony, nadto uwzględnia właściwości i warunki osobiste oskarżonego.</p>

T. C.	VIII	VIIIa-VIIIg obejmujący czyny z pkt 1, 2, 3, 5, 8, 9, 10	<p>Uznając, że czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzono karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wymierzając karę Sąd kierował się kryteriami wymienionymi w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Czyny oskarżonego cechował znaczny stopień społecznej szkodliwości.</p> <p>Oskarżony jest osobą dojrzałą i dorosłą, zdolną pokierować swoim zachowaniem. Sąd nie dopatrył się okoliczności wyłączających lub obniżających stopień winy.</p> <p>Okolicznościami przemawiającymi na niekorzyść oskarżonego było działanie w sposób wyrachowany, wysokość wyrządzonej szkody, wiek pokrzywdzonych oraz wcześniejsza karalność, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących.</p>
T. C.	IX	IXa-IXc obejmujący czyny z pkt 4, 6, 7	<p>Uznając, że czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzono karę 9 miesięcy pozbawienia wolności.</p>

			<p>Wymierzając karę Sąd kierował się kryteriami wymienionymi w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Oskarżony jest osobą dojrzałą i dorosłą, zdolną pokierować swoim zachowaniem. Sąd nie dopatrył się okoliczności wyłączających lub obniżających stopień winy.</p> <p>Okolicznościami przemawiającymi na niekorzyść oskarżonego było działanie w sposób wyrachowany, wysokość wyrządzonej szkody, wiek pokrzywdzonych oraz wcześniejsza karalność, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących.</p>
T. C.	X	VIII, IX	<p>Działając na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 kk oraz art. 91 § 2 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną w wymiarze roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd przy wymiarze kary łącznej zastosował zasadę asperacji orzekając karę niższą, niż suma kar podlegających łączeniu. Przemawiał za tym ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy przypisanymi oskarżonemu czynami kradzieży oraz bliskość czasowa pomiędzy nimi. Całokształt okoliczność, zwłaszcza liczba dokonanych przestępstw)</p>

			i uprzednia karalność oskarżonego nie pozwalały na wymierzenie kary na zasadzie absorpcji.
A. Ś. (1), P. S., T. C.	XIII		Na podstawie art. 44 § 2 kk orzeczono przepadek dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/310/16/P pod poz. 1 (k. 329 akt sprawy), jako przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa.
A. Ś. (1)	XIV	I, II	na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócono oskarżonemu A. Ś. (1) dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr I/404//17/P pod poz. 1 i 2 (k. 464 akt sprawy) jako, że stały się zbędne dla postępowania karnego.
A. Ś. (1), T. C.	XVII	Ic, VIIIc	na podstawie art. 46 § 1 kk zasądzono solidarnie od oskarżonych A. Ś. (1) i T. C. na rzecz pokrzywdzonej A. G. kwotę 600 zł oraz na rzecz pokrzywdzonej K. P. (2) kwotę 2.670 zł tytułem naprawienia szkody w całości. Orzekając obowiązek naprawienia szkody, Sąd miał na względzie fakt, że oskarżeni dokonując kradzieży wyrządzili pokrzywdzonym wymierną szkodę majątkową, wyrażającą się w wartości skradzionego mienia. Skoro zaś A. Ś. (2) i T. C. działali w porozumieniu, zasadnym było, aby oskarżeni

			uczynili to solidarnie, zgodnie z regułą wyrażoną w art. 441 § 1 kc. Ten środek kompensacyjny pozytywnie wpłynie również na strefę społecznego odbioru orzeczeń sądowych, czyniąc zadość poczuciu sprawiedliwości, jednocześnie uświadamiając oskarżonym, iż popełnienie przestępstwa niesie za sobą również realne konsekwencje o charakterze finansowym.
A. Ś. (1), P. S., T. C.	XVIII	IIa, V, IXa	na podstawie art. 46 § 1 kk zasądzono solidarnie od oskarżonych A. Ś. (1), T. C. i P. S. na rzecz pokrzywdzonej B. M. (1) kwotę 1.400 zł tytułem naprawienia szkody w całości. Orzekając obowiązek naprawienia szkody, Sąd miał na względzie fakt, że oskarżeni dokonując kradzieży wyrządzili pokrzywdzonym wymierną szkodę majątkową, wyrażającą się w wartości skradzionego mienia. Skoro zaś A. Ś. (2), T. C. i P. S. działali wspólnie i w porozumieniu, zasadnym było, aby oskarżeni uczynili to solidarnie. Ten środek kompensacyjny pozytywnie wpłynie również na strefę społecznego odbioru orzeczeń sądowych, czyniąc zadość poczuciu sprawiedliwości, jednocześnie

			uświadamiając oskarżonym, iż popełnienie przestępstwa niesie za sobą również realne konsekwencje o charakterze finansowym.
A. Ś. (1)	XIX	If	na podstawie art. 46 § 1 kk zasądzono od oskarżonego A. Ś. (1) na rzecz pokrzywdzonej B. N. kwotę 5.000 zł tytułem naprawienia szkody w całości. Z Zasądzona kwota stanowi równowartość utraconej przez pokrzywdzoną kwoty pieniędzy, a jednocześnie odpowiada kwocie korzyści jaką uzyskał oskarżony w wyniku swojego przestępczego działania.
A. Ś. (1), T. C.	XX	Ia, VIIIa Iib, IXb Ie, VIIIe Ih, VIIIg	na podstawie art. 46 § 2 kk zasądzono solidarnie od oskarżonych A. Ś. (1) i T. C. na rzecz pokrzywdzonej K. M. kwotę 1.000 zł, na rzecz pokrzywdzonej B. F. (1) kwotę 500 zł, na rzecz J. D. kwotę 1.000 zł, na rzecz Z. D. kwotę 3.000 zł tytułem nawiązki. Orzekając nawiązkę Sąd miał na względzie to, że brak było środków dowodowych, które pozwoliłyby precyzyjnie wyliczyć wartości wyrządzonej pokrzywdzonym szkody. Tym niemniej w ocenie Sądu zasadnym było choć częściowe zrekompensowanie strat jakie ponieśli pokrzywdzeni na skutek

			<p>zachowania oskarżonych A. Ś. (1) i T. C.. Kwota orzeczonych nawiązek w realiach niniejszej sprawy nie może być uznana za kwotę mogącą przekroczyć rzeczywistej szkody, z uwagi chociażby na rodzaj kruszcu i liczby skradzionej biżuterii czy monet.</p> <p>Orzeczona nawiązka będzie kompensować wyrządzoną przestępstwem szkodę oraz będzie rzeczywistym i realnym odwróceniem następstw popełnionych przez oskarżonych czynów zabronionych.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. Ś. (1)	XV	III	na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego A. Ś. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 29 listopada 2016 r. od godz. 06.15 do godz. 17.00.
P. S.	XVI	VII	na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. S. kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w

sprawie w dniu 29
listopada 2016 r. od godz.
8.15 do godz. 17.50.

1.inne zagadnienia

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że w przypadku zarzucanych oskarżonemu A. Ś. (1) czynów zachodzą podstawy do przyjęcia dwóch ciągów przestępstw. Pierwszy ciąg przestępstw tworzą czyny z pkt 1, 2, 3, 5, 8, 9, 10 i 11, które Sąd zakwalifikował jako występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, drugi zaś ciąg tworzą czyny przypisane oskarżonemu z pkt 4, 6, 7 i 12, które zostały zakwalifikowane jako występki z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk (odnośnie czynów z pkt 4, 7 i 12) oraz jako występki z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z

art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk (odnośnie czynu z pkt 6). Przyjmując ciągi przestępstw uwzględniono odstępy czasowe pomiędzy zdarzeniami tworzącymi ciąg, które miały miejsce w okresie od 4 lutego 2016 r. do 12 października 2016 r. i od 1 lipca 2016 r. do 21 listopada 2016 r. Ponadto zostały popełnione z wykorzystaniem takiej samej sposobności, oskarżony podając się za pracownika telewizji kablowej rzekomo dokonującego napraw czy sprawdzenia poprawności sygnału czy dekodera, dokonywał kradzieży.

Ciąg przestępstw tworzyły również czynu przypisane oskarżonemu T. C.. Pierwszy ciąg przestępstw tworzyły czyny z pkt 1, 2, 3, 5, 8, 9, 10, zakwalifikowane przez Sąd jako występki z art. 278 § 1 kk, drugi czyny z pkt 4, 6 i 7, które zostały zakwalifikowane jako występki z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk (odnośnie czynów z pkt 4 i 7) oraz jako występki z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk (odnośnie czynu z pkt 6). Przyjmując ciągi przestępstw uwzględniono odstępy czasowe pomiędzy zdarzeniami tworzącymi ciąg, które miały miejsce w okresie od 4 lutego 2016 r. do 12 października 2016 r. i od 1 lipca 2016 r. do 21

<p>listopada 2016 r. Ponadto zostały popełnione z wykorzystaniem takiej samej sposobności, podając się za pracownika telewizji kablowej rzekomo dokonującego napraw czy sprawdzenia poprawności sygnału czy dekodera, dokonywał kradzieży z A. Ś. (1).</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XXII</p>	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615 z późn. zm.) oraz § 17 ust. 2 pkt 3 w z § 4 ust. 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714) zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. kwotę 1.428 zł powiększoną .o należną stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu T. C. z urzędu.</p> <p>Wysokość kosztów udzielonej pomocy prawnej z urzędu</p>	

	<p>wynika z podjęcia przez obrońcę czynności przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym na trzynastu terminach rozpraw (26 marca 2019 r., 10 kwietnia 2019 r., 15 maja 2019 r., 2 lipca 2019 r., 15 października 2019 r., 18 grudnia 2019 r., 6 lutego 2020 r., 21 września 2020 r., 15 marca 2021 r., 15 września 2021 r., 10 czerwca 2021 r., 6 września 2021 r., 9 września 2021 r.).</p>	
XXIII	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego A. Ś. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków, od oskarżonego P. S. kwotę 120 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków, od oskarżonego T. C. kwotę 300 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków, a w pozostałej części na podstawie art. 624 § 1 kpk określono, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.</p> <p>Wysokość opłaty odpowiednio ustalono na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 4, 2 i 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.</p>	

W myśl przepisu art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Natomiast zgodnie przepisem art. 624 § 1 kpk sąd może zwolnić oskarżonego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.

Uwzględniając sytuację majątkową wszystkich oskarżonych Sąd zasądził od każdego z nich na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków w części w kwocie po 70 zł, na które złożyły się: koszty doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i jurysdykcyjnym - po 20 zł oraz karty karnej - po 30 zł. W pozostałym zaś zakresie zwolnił ich od obowiązku ich poniesienia. Sytuacja majątkowa oskarżonych, wysokość osiągniętych przez nich dochodów oraz konieczność odbycia kary pozbawienia wolności powoduje, że konieczność uiszczenia wydatków ponad w/w kwotę

	<p>mogłoby narazić ich na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.</p>
1.Podpis	
sędzia Justyna Koska-Janusz	

Sygn. akt II K 518/18

W zakresie pkt 3.1 zgodnie z postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 lutego 2022 roku wydanego w sprawie o sygn. X Ka 1110/21 uzupełnić uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 21 września 2021 roku, w ten sposób, że:

Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15 kwietnia 2008 r. sygn. akt II AKa 210/2007 wskazał, że „istotą współsprawstwa jest, że każdy ze współsprawców odpowiada za zrealizowanie całości przestępstwa wspólnie i w porozumieniu, a więc odpowiada także za te elementy czynu, których sam nie zrealizował. Dla odpowiedzialności każdego decydujący jest zakres porozumienia, które obejmując całość akcji przestępczej, spaja w jedno zachowania poszczególnych współdziałających.”

W świetle zgromadzonych dowodów, zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego A. Ś. (1), zeznań B. F. (1) oraz pośrednio z dokumentu w postaci opinii na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej, wynika, że T. C. działał wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) w zakresie przypisanego oskarżonemu T. C. czynu w pkt **IX b sentencji wyroku**. Wszystkie bowiem podejmowane przez każdego z nich działania związane ze sposobem popełniania przestępstwa, który polegał na chodzeniu T. C. i A. Ś. (1) od mieszkania do mieszkania, podawaniu się za serwisantów telewizji (...) i/lub V., wchodzeniu do mieszkań wspólnie lub pojedynczo i dokonywaniu kradzieży cennych przedmiotów na skutek odwrócenia uwagi pokrzywdzonych, były objęte były porozumieniem. Sposób działania sprawców uzależniony był od rozwoju sytuacji. T. C. wiedział, że do mieszkania B. F. (1) przyszedł A. Ś. (1), którego przyprowadziła sąsiadka B. M. (2). Tego dnia razem przecież udali się do budynku wielorodzinnego przy ul. (...) w W., przy czym choć T. C. nie wszedł do mieszkania B. F. (1) i J. F., to z treści opinii biegłego wydanej na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej, wynika że zabezpieczone w trakcie oględzin mieszkania B. M. (2) ślady należały do T. C.. Powyższe potwierdza w sposób bezsporny obecność oskarżonego w tym czasie co A. Ś. (1) w bloku przy ul. (...) w W.. Oskarżeni wiedzieli, że przychodząc do bloku mieszkalnego przy ul. (...), będą dzwonić lub pukać do wybranych mieszkań - starszych osób - w celu wejścia do tych mieszkań wspólnie i/lub oddzielnie jako serwisanci telewizji kablowej by zabrać stamtąd wartościowe rzeczy, a następnie podzielić się "łupami". Bez takiego porozumienia T. C. nie udałby się do miejsca zamieszkania B. M. (2), aby A. Ś. (1) dokonał przywłaszczenia mienia B. F. (1) i J. F.. Model działania oskarżonego i A. Ś. (1) był niewątpliwie objęty ich zamiarem oraz był istotnym elementem ich przestępczego porozumienia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz sądów apelacyjnych utrwalony jest pogląd, iż dla przyjęcia konstrukcji współsprawstwa nie jest konieczne, aby każdy z współdziałających w ramach porozumienia realizował własnoręcznie czasownikowe znamię czynności wykonawczej; wystarczy, że swoim zachowaniem, które stanowi istotny wkład we wspólne działanie objęte porozumieniem, zapewnia lub ułatwia realizację uzgodnionego w ramach porozumienia wspólnego przestępczego zamachu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2015 roku, III KK 159/15, Legalis 1396509).

Jeżeli więc oskarżeni rozpoczęli zgodnie z przyjętym porozumieniem realizowanie znamion określonego przestępstwa (w tym przypadku poprzez przyście T. C. i A. Ś. (1) do bloku mieszkalnego, w którym znajdowało się mieszkanie B. F. (1) i J. F., do którego następnie przyszedł A. Ś. (1), z którym przysła B. M. (2), a u której w mieszkaniu znajdował się T. C.) i w chwili wypełnienia przez nich swoich ról, które jak wskazano wyżej były zależne od rozwoju sytuacji, to T. C. ponosi odpowiedzialność za dokonanie przestępstwa rozpoczętego wspólnie z A. Ś. (1) i przezeń dokończonego. Oskarżony T. C. działał wspólnie i w porozumieniu i każdy ze współsprawców obejmował zamiarem wszystkie znamiona przestępstwa, o czym świadczy to, że brał aktywny udział w przestępczym procederze. W pełni akceptował zachowanie swoje i A. Ś. (1) obejmując je świadomością i wolą. Oskarżony działał metodycznie, realizując niektóre czynności, co nie wyklucza uznania, że działał wspólnie i w porozumieniu.

W świetle zgromadzonych dowodów, zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego A. Ś. (1), które Sąd obdarzył walorem wiarygodności wynika, że T. C. działał wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. (1) w zakresie przypisanego oskarżonemu T. C. czynu w pkt **IX c i XII sentencji wyroku**.

Oskarżony A. Ś. (1) składając wyjaśnienia w trakcie postępowania szczegółowo opisał proceder działania, który choć nie opisuje dokładnie roli T. C. to jednak wyraźnie wskazuje na jego udział. Schemat tego przestępczego mechanizmu znalazł również potwierdzenie w zeznaniach świadków. Z wyjaśnień oskarżonego wynikało bowiem, że wszystkie podejmowane przez każdego z nich działania związane ze sposobem popełniania przestępstwa, który polegał na chodzeniu T. C. i A. Ś. (1) od mieszkania do mieszkania, podawaniu się za serwisantów telewizji (...) i/ lub V., wchodzeniu do mieszkań wspólnie lub pojedynczo i dokonywaniu kradzieży cennych przedmiotów na skutek odwrócenia uwagi pokrzywdzonych, były objęte były porozumieniem. Sposób działania sprawców uzależniony był od rozwoju sytuacji. Fakt, że oskarżony T. C. nie wszedł do mieszkania W. Z., a oskarżony A. Ś. (1) nie opisał szczegółowo co w tym czasie robił T. C., nie wyklucza jego działania w porozumieniu z A. Ś. (1). Zwłaszcza że ten wprost potwierdził, że przy ulicy (...) w dniu 4 sierpnia był z T. C., co więcej wskazał, że od czasu gdy T. C. poszedł do więzienia, dokonywał kradzieży samodzielnie, co znajduje potwierdzenie w przypisanych oskarżonemu A. Ś. (1) czynów. Przedstawiony przez oskarżonego A. Ś. (1) mechanizm, w tym chęć zysku, z punktu widzenia zasad logiki i doświadczenia życiowego nie pozwala na inne rozumowanie niż uznanie z pełnym przekonaniem, iż oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu. Wszystkie bowiem okoliczności rozpoznawanej sprawy świadczą o prawdziwości wyjaśnień A. Ś. (1).

Jeżeli więc oskarżeni rozpoczęli zgodnie z przyjętym porozumieniem realizowanie znamion określonego przestępstwa (poprzez choćby przyście T. C. i A. Ś. (1) do bloku mieszkalnego, w którym znajdowało się mieszkanie W. Z. czy nawet stanie T. C. na klatce schodowej na tzw. czatach), to T. C. ponosi odpowiedzialność za dokonanie przestępstwa rozpoczętego wspólnie z A. Ś. (1) i przezeń dokończonego. Oskarżony T. C. działał wspólnie i w porozumieniu i każdy ze współsprawców obejmował zamiarem wszystkie znamiona przestępstwa, o czym świadczy to, że brał aktywny udział w przestępczym procederze. W pełni akceptował zachowanie swoje i A. Ś. (1) obejmując je świadomością i wolą. Oskarżony działał metodycznie, realizując niektóre czynności, co nie wyklucza uznania, że działał wspólnie i w porozumieniu.